

NR. 2

'77-'78

STUDENT

Ontwerp voorpagina:
Irma Weijde 6b

Behalve de elders in dit
nummer genoemde mensen
werkten eraan mee:

Mw. C. van Bergen
René Pâgues
Mw. G. Waardijk
Mw. A. van Straaten
Diana Winkel
E. de Smet
H. Rurup
L. Verzuu (eindred.)
Mw. J. Slimmers-Martin
(key-operator)

BOLWERK nr 3
verschijnt 15 december 1977
Kopy gaarne binnen
vóór 8 december.

P E R I O D I E K v/h P I U S - X L Y C E U M

BOLWERK

RK SCHOLENGEMEENSCHAP
 VOOR VWO EN HAVO
 jacob geelstraat 38
 amsterdam slotervaart
 10 NOVEMBER 1977 NR 2

CURSUSJAAR 1977 - 1978

Met de grootst mogelijke erkentelijkheid aan het adres van Hans Wessendorf - van collega inmiddels helaas oud-collega geworden - neem ik in dit nummer de eerste aflevering (van drie) op van een artikel dat hij speciaal voor Bolwerk schreef. Bij wijze van achtergrond-informatie volgt hier een gedeelte uit het ludieke schrijven dat het artikel vergezelde. l.v.

"Zoals je je herinnert heb ik lang geleden eens een gedicht van een stuk of tien regels in Bolwerk gepubliceerd; sinds die tijd pleeg je me op gezette tijden om kopij te vragen. Wel, een gedicht heb ik niet, maar wel een opstel van 21 pagina's, verlucht met illustraties. Het kan dienen voor wat je al die jaren tekort gekomen bent!

Ik zal je uitleggen, waarom ik denk dat dit opstel best in Bolwerk zou kunnen staan: ten eerste moet het maar eens uit zijn met het oneigenlijke gebruik van de schoolkrant door de sectie economie (ik ben heus niet vergeten dat de heer Baart indertijd les gaf en de rest elke maand in de schoolkrant afdruckte), en ten tweede heb ik dit opstel besproken in de 4e klas gym, de laatste les voor de vakantie. Het klad dan, wel te verstaan - en tot mijn verbazing viel het bij de leerlingen in goede aarde. Achteraf ben ik er niet zeker van of dat nu kwam omdat ze de inhoud interessant vonden of omdat ze geen echte les grieks hadden. Jij zult echter zelf het beste kunnen bepalen of je tot plaatsing wilt overgaan of niet; als je het niet doet zal ik je dat heus niet kwalijk nemen."

Kerst mis in zicht !!

Vakantievizioenen, voorlopig geen proefwerken, rapporten en al die toestanden meer. Allemaal hopen op gezellige dagen, goed weer, wie weet: schaatsen!

Maar misschien toch ook geen slecht idee om rond die kerstdagen te denken aan mensen die ziek en oud zijn en daarom niet in staat om zelf er op uit te trekken, mensen te ontmoeten. Daarom - evenals de vorige jaren - de mogelijkheid om deze mensen in onze eigen buurt te bezoeken, wat voor het te maken en dergelijke. Je kunt je hiervoor opgeven met z'n tweeën. Als duo bezoek je iemand, van wie je het adres opkrijgt en je ziet zelf dan wel wat je verder nog kunt doen.

Gooi een briefje met de twee namen plus de klas in de bus van de heer Herben. Zet erbij: kerstaktie.

Je hoort er meer van. Dank voor de medewerking. Ik hoop dat we geen adres onbezocht hoeven te laten!

Henk de Vilder

ODYSSEUS' QUEESTE - een pretentieloze verkenning

De Functie van de Sprookjesmotieven in de Odyssee
van Homerus

A. HOMERUS EN SPROOKJESMOTIEVEN

Homerus (1) leefde ±850 voor Christus in het oude Griekenland. Hij voorzag in zijn levensonderhoud door op allerlei plaatsen verhalen voor te dragen. De verhalen waren in dichtvorm, hij begeleidde zichzelf op een snaarinstrument.

Gedurende zijn leven moet Homerus zijn programma zo goed aangepast hebben aan de smaak van zijn gehoor, dat vorm en inhoud volmaakt geworden zijn.

Van deze bijzonder gepolijste verhalen zijn er twee opgeschreven en tot in onze tijd bewaard gebleven: de Ilias en de Odyssee. (2).

In dit laatste verhaal komen veel sprookjesmotieven voor: nensen die door het eten van lotusvruchten vergetelheid vinden, reuzen die met vis-operen mensen vangen, een éénogige reus die enige makkers van Odysseus opeet, een trouwe hond die zijn baas na jaren herkent en dan sterft, een prinses die verliefd wordt op een zwerver en nog veel meer.

Van al deze motieven dienen drie aspecten van te voren behandeld te worden:

- 1) waar stammen zij vandaan?
- 2) hoe kwam Homerus eraan?
- 3) wat is hun betekenis?

Juiste antwoorden zijn op deze vragen niet te geven; wij kunnen echter altijd pogingen wagen. Het blijft niettemin een vrijblijvende verkenning.

1. Waar stammen sprookjesmotieven vandaan?

De herkomst van sprookjesmotieven is onbekend. Hoe ver men een bepaald motief ook terug kan volgen, men komt toch altijd uit bij het eerste geschrift waar het in vermeld staat; de eeuwen en eeuwen van mondelinge overlevering die eraan voorafgaan blijven gesloten.

Psychologen als Freud (3) en Jung (4) menen echter dat sprookjes psychische processen uit kunnen beelden. Zij drukken uit wat zich in de geest van de mens af kan spelen. Ik denk dat men zich dat als volgt voor moet stellen: het aantal grondproblemen waarmee de mens geconfronteerd kan worden is beperkt; evenals de mogelijkheid aan deze problemen een uitdrukkingsvorm te geven.

Bepaalde algemeen-menselijke zaken vinden zo een algemeen-menselijke uitdrukkingsvorm. Je erpvaart het boven je gestelde gezag meestal voor het eerst als kind, en wel in de vorm van je vader. De meest voor de hand liggende uitdrukkingsvorm is de vader, die wij bijvoorbeeld in de oppergod Zeus

1. Over HOMERUS is eigenlijk niets met zekerheid bekend, niet eens of hij Ilias en Odyssee werkelijk heeft geschreven. In de Oudheid werden zijn werken echter zo gewaardeerd, dat een groot aantal steden om de eor streed de schouderplaats van Homerus te zijn.

2. De ILLIS behandelt een episode uit de Trojaanse Oorlog: n.l. de ruie tussen opperbevelhebber Agamemnon en Achilles, de sterkste aanvoerder. Vol woede besluit Achilles geen verdere medewerking te verlenen; dit heeft Grote vertieren voor de Grieken tot gevolg. Pas als de beste vriend van Achilles gevallen is, laat deze zijn wrok varen: hij trekt naar ten strijde, hetgeen de dood van Troje's aanvoerder Hector veroorzaakt.

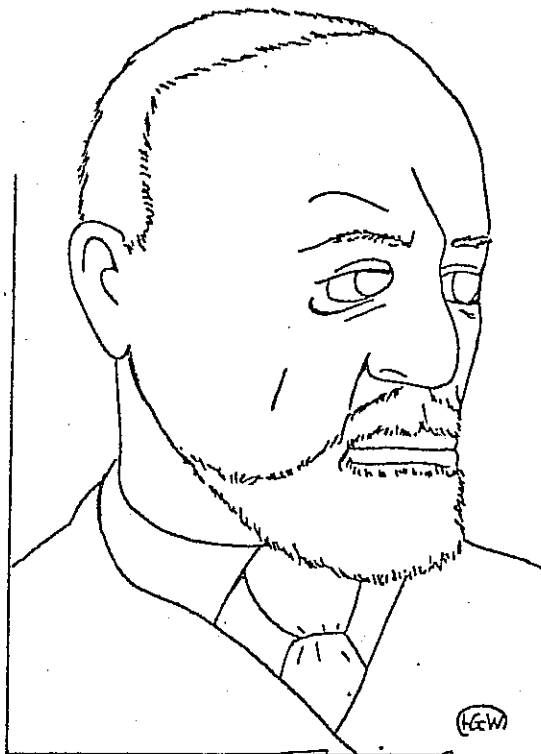
De ODYSSEE gaat over de thuisreis van Odysseus, een der Griekse aanvoerders; de inhoud komt in dit opstel ter sprake.

3. Sigmund FREUD, een weense zenuwarts, leefde van 1856-1939. Hij was de grondlegger van de psychoanalyse, de leer dat de ziel uit verschillende onderdelen bestaat. Hij onderscheidde voor het eerst duidelijk het Onderbewuste en de belangrijke invloed die daarvan uit kan gaan. Hij hechtte groot belang aan dromen, die hij gebruikte om datgene, wat zijn patiënten onbewust dwars zat, op het spoor te komen. Het bewustmaken van deze onbewuste zaken heeft een grote genezende werking. Slechts de psychoanalytische methode is in staat om indrukken uit de eerste kindertijd, die een kwalijke invloed op het verdere leven uitoefenen, op te sporen en te verhelpen.

4. De Zwitser Carl Gustav JUNG leefde van 1875-1961. Hij was de naaste medewerker van Freud; al snel ging hij echter zijn eigen weg. Hij meende dat in de menselijke geest een aantal onbewuste voorstellingen voorkomen, die voor iedereen hetzelfde zijn. Hij gaf hier de naam archetypen aan. Mythen en sprookjes kunnen hiervan uitdrukkingen zijn. Wij komen in dit opstel nog op Jung's theorieën terug.

terugvinden; het koesterende en levenbrengende vinden wij in de moederfiguur (b.v. de godin Cybele), de hoop op ontplooiing van de eigen persoonlijkheid in het kind.

6. J.R.R. TOLKIEN was een engels taalgeleerde, die zich vooral met oud- en middelengels heeft bezig gehouden. Hij is tevens de auteur van een zeer uitgebreid sprookje: een inleidend verhaal "De Hobbit" en een trilogie "In de Ban van de Ring". Wat hij vond over het wezen van sprookjes kun je nalazen in zijn boek "Tree and Leaf", waarin hij zijn mening over sprookjes geeft, benevens een door hemzelf geschreven voorbeeld. Misschien is het goed om van deze gelegenheid gebruik te maken door in het kort mogelijke begripsverwarring te voorkomen: over het algemeen noemt men een religieus verhaal een mythe, als zo een verhaal zijn godsdienstige betekenis is kwijtgeraakt, spreekt men van een sprookje; een sage is een verhaal met een historische kern, terwijl het woord legende eigenlijk alleen wordt gebruikt om een verhaal aan te geven, waarin de voordelen van het christelijk geloof worden gedemonstreerd.

S. Freud

Het onbewuste deel van de mannelijke ziel wordt het best uitgebeeld als een vrouw (de Anima (5)); de heks of tovenaars daarentegen vertegenwoordigt misschien datzelfde onbewuste, wanneer het door een of andere oorzaak in de oppositie is gegaan.

Jung meent dat men oeruitdrukkingsvormen van elementaire problemen (door hem "Archetypen" genoemd) terug kan vinden in de figuren en situaties, die wij voortdurend in mythen en sprookjes tegenkomen.

Ook Freud zag reeds het belang van oude mythen: een door hem ontdekt complex, dat in de verhalen over het vorstenhuis van Thebe voorkomt, werd "Oedipus-complex"

genoemd. Jung meende, dat de archetypen een onbewust voor alle mensen geldende uitdrukkingsvorm is: hij onderscheidt het Onbewuste in een persoonlijk deel, dat voor iedereen verschillend is, en een algemeen gedeelte, dat alle mensen hebben. Dit deel van het onbewuste noemde hij het Collectief Onbewuste.

2. Hoe kwam Homerus aan zijn sprookjesmotieven?

Het is niet bekend hoe Homerus aan zijn verhaalstof is gekomen. Het is zeker dat hij aan het eind stond van een lange traditie, die enige honderden jaren heeft geduurd. Vele generaties vóór hem hadden de verhaalstof bewerkt en in een bepaalde vorm gegoten; Homerus heeft uit veel pasklaar materiaal zijn keus gedaan en is met die elementen net zo lang gaan "knutselen" tot hij een bevredigende vorm gevonden had.

Over het uitkiezen van motieven valt nog wel iets te zeggen. J.R.R. Tolkien, die zelf als schrijver van een sprookje grote roem heeft vergaard (6), meent dat alle sprookjesmotieven zich als het ware in een reusachtige kookpot bevinden, en dat de verteller er een willekeurige schep uit neemt. Deze theorie leidt tot twee conclusies:

- ten eerste is het volmaakt zinloos na te gaan waar een bepaald motief oorspronkelijk vandaan komt (de Oudheid, Indië, Arabië b.v.) want willekeurige motieven uit willekeurige achtergronden komen zomaar in de schep terecht. Men vergelijk een sprookje met een kom soep: niemand heeft behoefte aan het onderzoeken van de botten, waar de soep oorspronkelijk van getrokken is.
- ten tweede zegt het voorkomen van een bepaald motief niets over het sprookje zelf: al stamt een bepaald motief uit Arabië (Duizend-en-één-nacht), het hele verhaal hoeft verder niets met de arabische gedachten wereld te maken te hebben.

5. Ons normaal dagelijks van onszelf bewust zijn wordt door somrijgen (zoals Freud en Jung) het Bewuste genoemd. Wanneer wij bijvoorbeeld echter dromen, kunnen wij daarop geen invloed uitoefenen: je kunt niet bepalen wanneer je gaat dromen en waarover het zal gaan. Toch worden dromen door onszelf geproduceerd - echter door een deel van onze geest waar wij niets over te zeggen hebben. Dit kernelijk bestaande gedeelte wordt het Onbewuste genoemd. Omdat het precies het tegendeel is van het Ik (het Bewuste) kan het dromen van mannen uitgebeeld worden als een vrouw (door Jung "Anima" genoemd), en bij vrouwen als een man.

Over psychologische achtergronden of Archetypen zegt Tolkien niets.

Dat kan ook niet, want als een bepaald sprookjesmotief een Archetype is, kan het nooit zomaar toevallig in de schep terecht gekomen zijn: het is dat door de verteller op één of andere wijze uitgezocht (7).

In alle bescheidenheid meen ik, dat Tolkien's vergelijking een weinig aangevuld moet worden: de verteller neemt niet zomaar een schep uit de kookpot, maar hij beweegt zijn lepel rond om een bepaald soepballetje te pakken te krijgen - wat er verder nog meekomt is misschien wel toevalling, maar dat balletje niet!

Iemand die in een verhaal iets dat hem dwars zit wil uiten en daarbij van bestaande motieven gebruik maakt, selecteert bewust (en nog veel vaker en raker onbewust) iets uit, dat met zijn onderwerp een sterke binding heeft.

Zo zullen dus in Homerus' keus van motieven voor zijn verhaal over Odysseus, die tien jaar rond moet zwerven na de val van Troje om weer thuis te komen, wel degelijk door de praktisch beproefde uitdrukkingsvormen voorkomen.

3. Hebben sprookjesmotieven een betekenis bij Homerus?

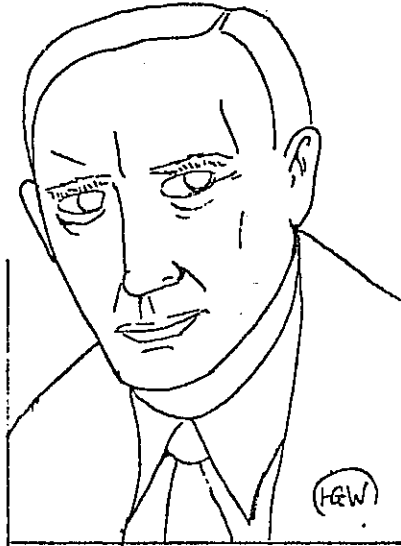
Over de betekenis van sprookjesmotieven in de Odyssee (of in de Aeneïs of in welk ander groot kunstwerk dan ook) ken men natuurlijk van mening verschillen.

Zeker is naar mijn mening dat men zo een werk op verschillende niveau's kan lezen. Laten wij ter verduidelijking een schilderij nemen: er zullen sommige mensen door de verdeling van licht en donker getroffen worden, anderen door de verdeling van het vlak, derden door de schoonheid van de uitgebeelde vormen. Als een schilder echter antieke goden of engeltjes of monsters uitbeeldt, zullen sommige toeschouwers juist getroffen worden door de betekenis van die figuren. Het is duidelijk dat iedere toeschouwer op zijn eigen manier gelijk heeft.

Dat geldt voor verhalen ook: de Aeneïs bijvoorbeeld drukt uit hoe een stoïcijnse filosoof op allerlei situaties reageert; tevens dient het verhaal over de held Aeneas om de strijd van Keizer Augustus uit te beelden, en volgens mij (en daarin sta ik niet alleen) wordt ook Vergilius' groei tot een rijpe persoonlijkheid naar voren gebracht.

Men kan waardering hebben voor de spanning of de sensatie, of voor de vaart van het verhaal, of voor de schoonheid van klank en ritme- of voor de diepere betekenis. Men heeft ook het recht na te gaan wat de gebruikte motieven nu precies betekenen.

Ik geloof dat het niet in strijd is met Homerus' werk

J.R.R. Tolkien

7. Het is ook maar de vraag in hoeverre Tolkien's verhaal over de Ring een psychologisch sprookje is: een uitdrukking van een ontwikkeling in de Geest van de auteur. Persoonlijk heb ik het Ring-epos nooit als een dergelijk verhaal gezien. De Aeneïs van Vergilius herken ik wel als o.a. de uitbeelding van een soort volwassenwording: volgens mij verwerkt Vergilius de Ervoel van zijn eigen persoonlijkheid wel in zijn verhaal. Bij Tolkien gaat het waarschijnlijk om iets heel anders, zoals Paul H. Kocher in zijn boek "Tolkien, meester van Midden-Aarde" uitlegt: centraal staat de keuze tussen Goed

en Kwad. Elk van de figuren in het verhaal komt op een gegeven moment voor die keus te staan. Tolkien is meer een moralist dan een psycholoog. Een sprookje, zoals Jung dat opvat, zou ik "In de Ban van de Ring" dan ook niet willen noemen; het komt meer in de buurt van een legende (o.f. noot 6). Kocher geeft aan, dat Tolkien als redigevisist en katholieke Goed op de hoogte was van de theologie van Thomas van Aquino, hetgeen in zijn morele probleemstelling terug te vinden zou zijn.

om o.a. in de Odyssee het verhaal te zien van een ziel, op zoek naar zichzelf, en dat men dus het recht heeft dat erin te lezen, hoewel het slechts één van de vele niveau's is, waarop een groot kunstwerk zich behoort af te spelen.

B. HOMERUS' GEBRUIK VAN SPROOKJESMOTIEVEN

Nu wij drie belangrijke aspecten van sprookjesmotieven meer van nabij bekeken hebben moeten wij nog spreken over de functie van die motieven in de Odyssee: staan zij er zomaar in of zijn zij echt voor het verhaal belangrijk; anders gezegd: vormen die sprookjesmotieven een apart niveau of zijn zij alleen maar hulpmiddelen -net als de door Homerus gebruikte griekse woorden- om het verhaal te vertellen?

1. Zijn Homerus' sprookjesmotieven slechts hulpmiddel?

Ook deze vraag valt niet met stelligheid te beantwoorden.

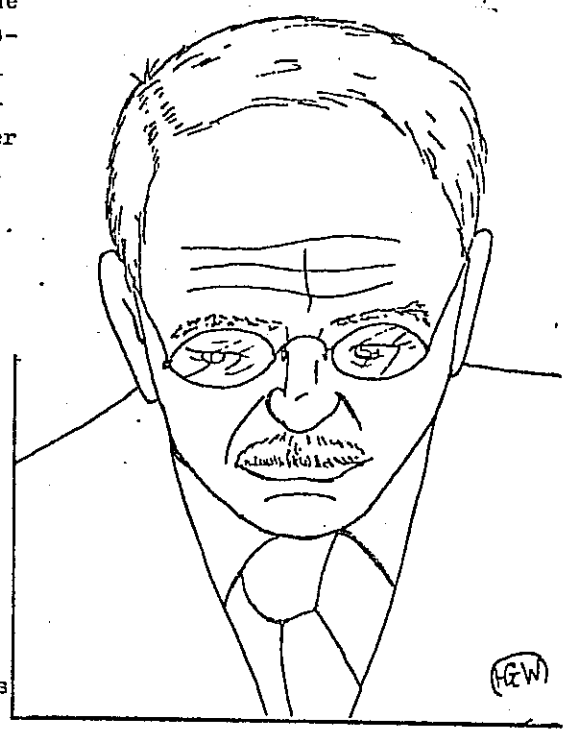
Sommigen zullen zeggen, dat historische feiten en sprookjesmotieven nu eenmaal het materiaal vormen, dat Homerus ter beschikking had, en dat die sprookjesmotieven dus geen aparte betekenis hebben. Dat men in een gebied dat rijk is aan klei veel gebouwen van baksteen vindt is nogal logisch: men hoeft achter die bakstenen niet één of andere verborgen betekenis te zoeken.

Echter: in de Ilias van Homerus komen

bijna geen sprookjesmotieven voor die enige invloed hebben op de voortgang van het verhaal ; de Odyssee puilt er echter letterlijk van uit. Ik denk daarom dat zij Homerus in dit verhaal juist wel aanspreken en dat men gerechtigd is er een psychologische betekenis achter te zoeken.

Maar het is hiermee zoals met zoveel (niet alleen in de psychologie): sommige mensen hebben een bepaalde (op zichzelf heel aanvaardbare) mening, maar verbinden daaraan tevens dat alle andere meningen onjuist zijn. Er zijn echter ook mensen die menen, dat als een bepaalde zaak bepaalde mensen op een bepaalde wijze aanspreekt, dit heus wel toegestaan is: als iemand een bepaald aspect van een zaak belangrijk vindt heeft hij daar recht op. Het zal voor hem dan wel kloppen en hem iets leren.

Jung vond zijn eigen opvatting over de mens voor zichzelf bevredigend, maar wilde anderen niet het recht op een afwijkende mening ontzeggen.

C.G. Jung

Om iets groots met iets kleins te vergelijken: ik vind mijn benadering van de Odyssee voor mijzelf belangrijk, maar ik ontzeg niemand het recht er iets heel anders in te lezen.

2. Wat wordt er door de sprookjesmotieven uitgedrukt?

Een harmonieus functioneren van de geest veronderstelt een grote mate van overeenstemming tusaen het Bewuste en het Onbewuste: elke verstoring van de verhouding veroorzaakt gedrag dat moeilijkheden oplevert. Het wordt b.v. onbewust bewerkstelligd, en bewust afgewezen (denk aan nagelbijten). Dit soort gedrag staat als abnormaal te boek.

Bij het normaliseren van dat gedrag kan men juist van dat gedrag uitgaan en zich vervolgens trainen in een bepaalde, in de samenleving wel aanvaarde vorm. De verkrampte persoonlijkheid die daaruit voortkomt noemt Jung het product van het Individualisatieproces (8). Indien men echter harmonie in zichzelf vindt komt daaruit een volwassen persoonlijkheid voort als resultaat van de Individualisatie (9).

De Odyssee nu, vertoont de moeilijke tocht van de ziel, op weg naar een hogere bestaansvorm van zichzelf door middel van de Individualisatie. Het verhaal drukt de gang van het Ik naar het Zelf uit.

Dit proces wordt zo algemeen mogelijk uitgedrukt -vandaar de sprookjesvorm- en ook zo algemeen mogelijk door de toehoorders opgevat. Dit kan een verklaring zijn voor het succes van het verhaal door de eeuwen heen tot nu toe.

3. Zijn alle sprookjesmotieven uitdrukkingen van psychische processen?

Voor wij met het verhaal zelf beginnen nog één uiterst

glibberig onderwerp vooraf: zijn alle sprookjesmotieven nu uitdrukkingen van psychische processen, of slechts sommige; en als dat laatste het geval is, welke motieven zijn dan wel van belang en welke niet?

Bovendien: wat is het criterium om uit te maken of een motief nu wel of niet een uitdrukkingsvorm is? Kunnen wij hier niet stellen: zoveel hoofden, zoveel meningen?

Welke motieven heeft Homerus nu al roerende expres uit de kookpot gehaald en welke zijn toevallig in de schep meegekomen?

Het is duidelijk dat het antwoord op die vraag buitengewoon subjectief moet zijn: mijn keus hoeft helemaal niet ook die van een ander te zijn.

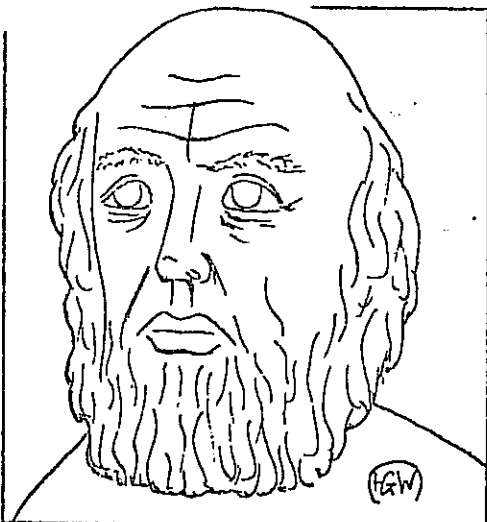
Het is echter wel mogelijk om van een kunstwerk aan te geven welke passages nu voor het verhaal van wezenlijk belang zijn en welke niet. Als wij eenmaal weten hoe een verhaal precies in elkaar zit, kunnen wij ook beoordelen of een bepaalde passage belangrijk is of niet.

In die belangrijke passages zullen wij dan onze sprookjesmotieven moeten zoeken die ons iets kunnen leren over de éénwording van de geest.

Ik hoop er min of meer in geslaagd te zijn het kaf van het koren te scheiden en aan te geven hoe het verhaal precies verloopt.

8. Onder Individualisatie verstaat Jung het verschijnsel, dat een deel van de psyche de totale heerschappij uitoefent. De rol die men in de maatschappij speelt, de façade die men ophoudt (door hem "persona" genoemd) kan bijvoorbeeld zo overblazen zijn, dat daar alles aan opgeofferd wordt. Er ontstaat een gevaarlijke schijnharmonie, die een ideale situatie suggereert, doch een bijzonder onaangename status is. Individualisatie is het tegendeel van Individualisatie.

9. Wanneer in plaats van een deel van de psyche (b.v. het Ik) dat de hoofdrol speelt, alle delen tezamen een gelijmatige rol spelen, noemt Jung dit het Gevolg van Individualisatie. In dat geval regereert het Zelf: de totale mens, de som van Bewuste en Onbewuste. Alle in de mens aanwezige mogelijkheden krijgen hun ontplooiing, terwijl innerlijke harmonie heerst.

Homerus

vanuit de (kruiden-)tuin

Volop herfst. De mispel verliest zijn bladeren en gaat weer bloeien: een nijver boompje. Wie ook nog in de zomer geloven: wijnruit, goudbloem, zonnebloem, viooltje, zeepkruid, Oost-indische kers, lamsoor, lavendel, kamille, borago, ruige anjer, ridderspoor, klaproos, grasanjer, venkel, dille, kardoen, verfbrem en nigelle; van al deze planten zijn nog bloeiende exemplaren in de tuin te vinden. Wel kan er hier en daar opruiming gehouden worden onder de eenjarige planten, fijn spitten en met compost sjouwen, wie doet er mee. De rozemarijn is al naar de kas verhuisd, de mispels zijn geplukt en liggen in het donker (over)rijp te worden, zoals het hoort. De netten van de draif buiten moeten eraf (heel voorzichtig); ze hebben wel geholpen tegen de vogels, maar helaas niet tegen de bezoekers. Het gaas voor de kas moet in de verf gezet worden en daarna ingegraven, 50 cm diep over een lengte van 26 meter. Het is maar dat jullie het weten.

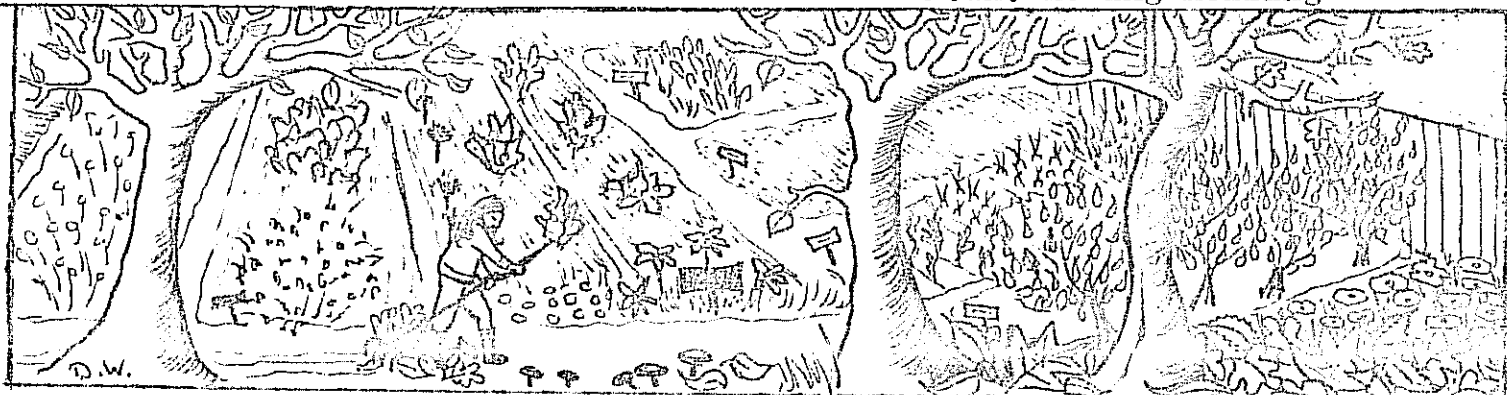
We zijn danook van plan in het weekend van 12/13 november een goede versterkende soep te bereiden op de tuin, om de gravers in conditie te houden.

Al maanden zijn we bezig een kruidenweekend te organiseren, maar zowel de Spaarnberg als de school als wijzelf zitten erg vol met afspraken. Nu zal het dan het weekend van 10/11 december worden, we hopen maar dat het niet ijzelt. Verzoeken tijdig aan te melden! De werkzaamheden zijn, zoals te verwachten is in deze tijd van het jaar: blad harken en naar de composthopen brengen, dood hout uit het bos en uit de beek halen.

Heeft iedereen de barbecue al bewonderd, die gemetseld is bij de vroegere volière, op de plaats waar wij verleden jaar die grote kuil gegraven hebben? We zullen proberen daar volgend voorjaar iets te organiseren.

Iemand heeft een langbladige ereprijs en een vlakbladige kruisdistel in onze tuin geplant, waarvoor onze dank! Een vader heeft onze elzenhaag gesnoeid en een heel stuk vakkundig omgespit, van elzenhaag tot braamstruiken, een geweldig werk, vooral met al die manshoge planten daar, zoals grote brandnetel, kaardebol en akkerhoningklaver. Er zijn dus weer heel wat stengels te hakken voor de liefhebbers. Ook zijn er nu dus lang-gesteelde gedroogde kaardebollen verkrijgbaar, zeer decoratief!

E.Th. Hoving-Helling

DEKANOLOGIA

OFWEL: BERICHTEN VAN HET SCHOOLDEKANAAT

P A R K E E R B O E T E B I J R I J V E R B O D

Met ingang van het studiejaar '78-'79 kunnen uitgelote studenten die uitwijken in een zogenaamde parkeerstudie niet meer rekenen op het gebruikelijke uitstel voor de militaire dienst. Dat is de strekking van een maatregel van staatssecretaris Klein. Deze maatregel geldt ook voor studenten die zijn ingeloot maar eerst nog een jaar aan hun deficiënte vakkenpakket moeten werken, en ook voor studenten die zijn uitgeloot, met hun studie in het buitenland beginnen, en die na verloop van tijd alsnog worden ingeloot.

Bedoeling van de maatregel is geld te besparen, dat anders onnodig wordt besteed aan studenten, die toch niet van plan zijn de begonnen studie af te maken.

Hevig is de kritiek van de universiteitsdekanen: uitloten schijnt nog niet genoeg pech te zijn, nee, dan ook nog eerst in dienst! Theo Janssen, dekaan van de U.v.A.: "Nu moet een kleine groep goedgekeurde mannen van een bepaalde leeftijd opdraaien voor een veel groter probleem waaraan zij zelf niets kunnen doen, namelijk het numeris-fixus-probleem".

Weliswaar zegt de overheid de regeling soepel te zullen toepassen en rekening te houden met de belangen van de "bonafide omzwaaiers", maar het onderscheid tussen "parkeerstudenten" en "bonafide omzwaaiers" is moeilijk te maken.

Dovendien wordt wat nu een recht is dan een gunst, en wel een gunst die verleend wordt volgens zeer vage "soepele" criteria. Al met al een maatregel waartegen terecht geprotesteerd wordt!

Vrij naar een artikel in "Folia Civitatis" van 1-10-1977.

De inschrijftermijn voor de Verpleegkundige Akademie Vronestein loopt van 15 oktober 1977 tot 15 januari 1978. Verdere inlichtingen bij het dekanaat.	
	Studiegidsen VU, voor zover de voorraad strekt verkrijgbaar op het dekanaat.

Op 14 januari 1978 is er een voorlichtingsdag van de Rijks Hogere School voor levensmiddelen technologie te Bolsward. Levensmiddelentechnologie zou je kunnen omschrijven als: de kennis van alles wat betrekking heeft op het bewerken of geheel verwerken van land- en tuinbouwproducten tot voedingsmiddelen, genotmiddelen en dranken.

Toelatingseisen:

Havo diploma met natuur- en scheikunde;

Gymnasium B of Atheneum B.

Inlichtingen: dekanaat.

ORIENTATIEDAGEN

HOE EEN AANTAL EERSTE
KLASSERS DIE BELEEFDEN

Zomaar een middag uit onze kennismakingsdagen. Rob Dignum lf.

Het is dinsdagmiddag. We zitten in de kantine een beetje zenuwachtig te wachten op de uitslag van de werkmiddag. Het ging erom wie waar heenging. Ik had de avond tevoren met veel moeite ingeschreven voor de kruidentuin. Ik hoopte dan ook dat in daar naartoe mocht. En inderdaad mijn naam werd opgenoemd. Wat een geluk! Meteen gingen we erheen.

Daar stonden meneer en mevrouw Hoving al klaar. Een paar jongens en meisjes die die dag van school vrij hadden gekregen werden aan ons voorgesteld (de namen ben ik allang vergeten). Daarna werden we rondgeleid door de kruidentuin. We mochten bladeren proeven van allerlei kruiden. Sommige waren vies, sommige pittig of sterk. Maar aan het heksenkruid mochten we natuurlijk niet komen. Een aantal planten hebben een hele geschiedenis. Die werd ons dan ook verteld. Zelfs kruiden waar verf van gemaakt werd hebben we gezien. Hiermee was de rondleiding geeindigd.

Nu waren de karweitjes aan de beurt. Ik zou met een paar andere kinderen aardperen rooien. Met een soort riek haalden we ze uit de grond. Dat ging niet zo gemakkelijk. Er waren er namelijk niet zoveel en ze waren moeilijk te onderscheiden omdat ze een verdikking van de wortels van de plant zijn. Daarna werden ze schoongemaakt. De volgende opdracht was tymplantjes uit elkaar halen en alle aparte plantjes in potjes doen. Daar was ik tot de pauze mee bezig. We meesten toen op bankjes gaan zitten. Daar krgen we mintthee, die een ander groepje had gemaakt, en een kruidkoek. De thee was lekker, maar de kruidkoek was te taai.

Na het tweede kopje thee ging ik weer aan het werk. Eerst naar de plantenkas om een nieuwe lading potjes te halen. Om ze vervolgens in een emmer water te gooien omdat dat beter voor de plantjes is. Deze keer waren het kruizemunt plantjes die ik met een andere jongen moest stekken. Dat was een rot werk. Maar het is ons toch gelukt.

Toen ik daar mee klaar was waren de aardperen ook klaar. Gebakken en al werden ze samen met een paar tomaten in een pan gedaan. Dit geheel mochten we proeven. De tomatensaus was lekker maar de aardperen waren nog te hard. Dat was jammer, anders was het wel lekker geweest.

Het was langzamerhand al tijd geworden om naar het kamp terug te gaan. Dit was het einde van mijn werkmiddag.

Santpoort.

Robert Holthuyzen lf.

De avond van de eerste dag brachten we door in onze eigen ruimte, H 2. Het was er erg gezellig; er stonden drie bankstellen en een stuk of zes zeven stoelen. Verder stond er nog een tafeltje en een kast, met een heleboel oude boeken.

Ook was naast ons verblijf een barretje, erg gezellig om zo even aan te zitten. Het barretje was van donker hout gemaakt, en de "stoelen" van een karrewiel en een ton. Dat gaf een leuke indruk. We meesten op die avond tekeningen maken, en wel van je eigen studiegroep. De een werd nog gekker dan de ander, dat maakte 't juist

zo leuk. Enkelen tekenden met potlood, anderen weer met stift of misschien wel met een pen. Dat gaf soms rare, gekke of leuke resultaten. Natuurlijk moest je je best wel doen, maar als je niet zo goed kon tekenen, ging je iets tekenen waarvan je kon zeggen: "kijk die persoon heeft dat jasje of dat truitje aan..Dat was natuurlijk ook een oplossing.

Nu kwam het grote ogenblik: beide studiegroepen (ze hadden tijdens het tekenen apart gezeten) moesten de tekeningen aan elkaar uitwisselen. De ene studiegroep moest proberen te raden wie er op de tekeningen stonden. Ze schreven dan met potlood, pen of stift op de tekening wie het volgens hem of haar was. Als er eenmaal één naam opstond dan schreven de anderen precies hetzelfde.

Toen we klaar waren met de tekeningen gingen we een beest maken. Wij hadden een draak gekozen. Maar dat was zo makkelijk nog niet, want het dier mocht niet van papier of karton gemaakt worden. Het moest van de lichamen van de leden van je groep gemaakt worden. Dat gaf natuurlijk veel lol, want het werd een wanorde, een hoop wriemelende armen en benen die tezamen een beest (in ons geval een draak) moesten vormen. Maar tenslotte lukte het min of meer het gevaarte in elkaar te krijgen!!!

De estafette van de feestavond.

Irma van Midde lf.

We hadden in Santpoort een feestavond als afscheid. De studiebegeleider zei dat je naar je kamertje mocht om je op te knappen. We deden allemaal onze leuke kleren aan die we meegenomen hadden. Maar de bloes die ik had, daar was chocomel opgevallen. Toen mocht ik een bloes van Astrid Zeeling lenen. We gingen ons ook een beetje opmaken, dat stond wat vlotter. Toen kwam er een lerares die zei dat we naar de aula moesten gaan waar het feest gegeven werd. We begonnen met een estafette van stofjassen. De studiegroep was in jongens en meisjes verdeeld. De jongens stonden aan de andere kant van de lijn en de meisjes er tegenover. Elke studiebegeleider had een stofjas aan. Het startsein werd gegeven en de studiebegeleider rende naar de jongens en deed de jas uit. De jongen pakte de jas en deed hem aan. Hij rende naar een meisje, deed de jas uit en bleef daar staan terwijl het meisje weer naar een jongen rende enz. Er werd wel vals gespeeld, want sommige kinderen deden de jas helemaal niet dicht en rende gewoon door. Ook deden ze tijdens het lopen de jas al open. Toen was ik aan de beurt. De jongen die voor mij was, (Henri), kreeg de jas niet uit. We zaten er allemaal aan te trekken maar dat hielp helemaal niet. Eindelijk was de jas uit en deed ik hem aan. Ik had de knoop dicht en rende weg maar het knoopsgat was veel te groot en de knoop ging los. En toevallig keek net Meneer Herben en toen moest ik weer opnieuw beginnen. Met veel protesten begon ik maar weer opnieuw. Ik rende weer weg en wéér sprong de knoop eruit. Toen hield ik met m'n handen de jas vast en hoopte dat Meneer Herben het niet zou zien. Maar hij zag het wel! Dat was jammer, want dat betekende weer opnieuw beginnen. Toen deed ik hem heel goed vast en rende weg. Dit keer bleef de knoop zitten en toen was ik er. Gina pakte de jas van Marcel en toen ze aankwam hing er een gejuich op want we hadden gewonnen! "Met veel valsspelen" won toen de andere helft van onze klas. Het was een leuke estafette geweest en er werd heel "eerlijk" gespeeld!

Een bezoekje aan de kruidentuin

Ilse van der Velden lf.

De tweede middag in Santpoort moest je activiteiten doen. Ik koos toneel. Het toneelstukje zou opgevoerd worden in de aula, op

het podium. Toen wij het podium een beetje ingericht hadden zei Lian Postma uit Ib tegen mij dat het decor vreselijk saai was en dat we het eigenlijk een beetje moesten opfleuren met bloemen bijvoorbeeld. Maar waar haal je zo gauw bloemen vandaan? Juffrouw Maassen wist het. Ga maar naar de kruidentuin en ja hoor meneer Hoving had een heel perk vol bloemen voor ons. Toen wij het veldje leeg hadden geplukt, was ik al weggegaan, maar Lian had iets interessants ontdekt: een pan met een ratjetoe van paprika, tomaat en nog meer. Ze vroeg of ze een beetje mocht proeven. Dat mocht en Lian nam meteen een grote beker vol van dat goedje. Ze vroeg of ik ook wat wou maar ik bedankte. Ik liep een beetje heen en weer en toen zag ik opeens Rob Dignum staan. Hij vroeg of ik een bekertje pepermuntthee wou. Ik had het nog nooit gedronken maar misschien was het wel lekker. Ik ging achter Rob aan het "keukentje" binnen. Rob zocht naar een bekertje, dat was er niet. Hij kon zijn eigen bekertje niet omspoelen, want goed water was er niet. Toen Rob het bekertje vol geschonken had, zocht hij de suiker op. Die was er gelukkig wél. Omdat er nergens een lepeltje te vinden was kon de thee niet roeren. Ik nam een slok en ik zei tegen Rob dat het lekker was maar het smaakte smerig. Het was een beetje bitter doordat de suiker onderin zat, maar hoe meer ik dronk, des te lekkerder werd het want nu proefde ik tenminste suiker. Toen ik het bekertje eindelijk leeg had, ging ik op zoek naar Lian. Die zat nog steeds te eten van dat spul; ze schraapte net de pan leeg. Ik riep Lian en ze maakte aanstalten om met me mee te gaan, maar dat ging zo maar niet! Lian had het meeste gegeten, dus moest zij de pan schoonmaken vond een meisje. Maar daar was Lian het niet mee eens en ze rende de kruidentuin uit, dat meisje op haar hielen. Gelukkig voor Lian staakte dat meisje de achtervolging en puffend en hijgend kwam ze tot stilstand. In haar haast was ze haar bloemen vergeten, maar gelukkig had ik de mijne nog. Toen we terug in de aula waren, deponeerde juffrouw van Straten de bloemen in een bekertje. Lian en ik klauterde het podium op en gaven de bloemen een eervolle plaats midden op een grote, zware tafel. Daar zouden ze blijven staan, totdat ze na de voorstelling in de vuilnisbak verdwenen.

Het bosspel in Santpoort	Henri Castellion 1f.
--------------------------	----------------------

De tweede dag. 's Morgens na het eten wordt er gezegd dat we een bosspel zouden doen. We kregen gelegenheid om ons om te kleden (als je dat wou). Na dat de afwassers klaar waren, vertrokken we per groep naar het bos. In het bos aangekomen wordt er gezegd wat voor een spel we zouden doen en voor sommigen die het niet kenden werd het uitgelegd. We gingen vlaggenroof doen. We waren met drie groepen, dus een groep zou eruit moeten, maar de groep die het eerste spel niet mee zou doen zou voor scheidsrechter moeten spelen. De ene groep zou een rood lintje krijgen en de andere een geel. Ieder kreeg een stuk gebied en daar moest hij zijn vlag goed zichtbaar verstoppen. De fluit ging, het spel begon. De scheidsrechters (1f) verspreidden zich in groepjes in het bos. De scheidsrechters moesten er op toezien dat er normaal gespeeld werd. Het ging er rustig toe. Soms kwamen groepen rood en geel elkaar tegen en dan werd er een slachting aangericht tussen beide groepen, dan moesten de scheidsrechters optreden. Na een tijdje werd de vlag gevonden door rood. De fluit blies ten teken dat het spel teneinde was. Toen moest 1f, dat rood werd, spelen tegen de vorige verliezer. Wij verdeelden onze groep in kleinere. Eén groep van zes man bewaakte de vlag en de andere gingen ieder een andere kant op. Daar ging weer de fluit. De groep waar ik in zat liep rustig een weggetje in en liep naar open veld. We hoorden in de verte het strijdgewoel van de

andere groepen. Op het veld waren veel lage struiken en wij dachten dat de vlag wel eens daar zou kunnen liggen. We hoefden niet lang te zoeken want daar kwam al een van ons met de vlag. We renden toen zo hard we konden naar de centrale post. Terwijl we renden floten we keihard op onze vingers: het afgesprokenteken. Op ons geluid kwamen overal groepjes van onze partij aanrennen en die verdedigden de vlag zó dat hij niet afgepakt kon worden. Zo hadden we binnen een kwartier de vlag kunnen vinden. Nu moesten we tegen de groep die het eerste partijtje gewonnen had. De scheidsrechters wisten toen volgens mij niet wat ze moesten doen want toen onze vlag gevonden werd deden ze net of zij de tegenpartij waren. We hielden niet lang de vlag van de andere, want dat zou nu de enige redding zijn. Maar het was niet genoeg want de tegenpartij had onze vlag al kunnen bemachtigen. Het was een leuk spelletje maar we moesten weer naar huis.

Mens erger je niet!

Gina Scharff 1f

Dinsdagavond 6 september in de aula van "de Spaanneberg". Vier mensen zitten een spelletje te doen op de dansavond. Wie zijn dat? Wel dat zijn: Mevr. Maasen, Simone Kramer, José van Leeuwen en Gina Scharff. Mevrouw Maasen is een van de biologie-leraresen van het Pius X Lyceum. Simone Kramer is een meisje uit 1f. José van Leeuwen is ook een meisje uit 1f en uitgerekend op die leuke avond heeft ze barstende hoofdpijn. Gina Scharff ben ik zelf, alweer een meisje uit 1f. Zo het kwartet is compleet. Wat voor een spelletje zaten ze te doen? Wel, ze zaten daar gezellig mens erger je niet te doen. Simone lag voor, daarna José en helemaal achteraan sukkelden Mevr. Maasen en Gina. "Zes" Mevr. Maasen kwam weer eens op het bord. Nog een keer: "één, jammer!" Simone is aan de beurt en de laatste pion van Simone is binnen, na een mislukte poging van de vorige keer. Zoals het spreekwoord zegt, gebeurde het ook: Als er één schaap over de dam is volgen er meer! De volgende was José. Mevr. Maasen en Gina moesten weer overnieuw beginnen, want ze waren er weer eens afgegooid. Hé, hé, eindelijk was de eerste van Gina binnen en Mevr. Maasen had ook de eerste binnen. Ze zaten elkaar niet erg dwars meer en toen kwam de laatste van Gina over de eindstreep. Arme Mevr. Maasen. Ze kon (dat zei ze aan het begin van het spel) zo slecht tegen haar verlies. Dus het spel eindigde zo:

Simone 1, José 2, Gina 3, mevr. Maasen 4.

EEN ONVERGETELIJKE WEEK

Onze werkweek begon toen we in de bus naar Loosduinen stapten. De rit was erg kort en toen we daar aankwamen zagen we een mooi, groot, wit landhuis. Het bleek dat er nog meer groepen in het huis zaten maar dat vonden we geen bezwaar en we hadden dan ook geen last van elkaar. Iedere klas had een eigen huiskamer en verder waren er nog drie kleinere ruimten tot onze beschikking. Allereerst dronken we koffie en daarna gingen we onze kamers versieren zodat het er een beetje gezelliger uitzag. De slaapzalen zagen er ook goed uit. Op iedere zaal stonden acht bedden en een deur die uitkwam op een balkon dat om het gebouw lag.

De eerste dag gingen we even naar het strand (15 min) en 's avonds was er dansen.

Natuurlijk kwam er van slapen niet veel terecht. Er liep een nachtwaker rond met een grote hond, een bouwvater, die gevaarlijk blafte maar niets deed, behalve achter je aanrennen als je je op het balkon begaf (alleen 's avonds). Deze man deed van elf uur tot zeven uur de ronde.

Dinsdagmorgen. Met muziek werden wij gewekt op het onmenselijke uur: half acht. In de eetzaal was het overvol. Aan kleine tafeltjes zaten mensen te eten die zelf hun eten hadden gehaald aan een buffet. Dus besloten wij om hun voorbeeld maar te volgen. Die dag maakten we toneelstukjes en we hebben gediscussieerd, wat beiden erg goed verliep.

's Avonds maakten we een strandwandeling, in het donker. De heenweg was droog maar op de terugweg regende het. In het huis bleek er verder die avond nog een discoshow te zijn waar de meesten van ons enthousiast aan meededen.

Woensdag zou onze klas (4k) in groepjes gaan werken in Den Haag. De bedoeling was bejaarden te helpen. Over het algemeen was dit goed bevallen.

De andere klas (4j) vermaakte zich door smartlappen te schrijven. Toen wij ze later hoorden waren we erg enthousiast.

Om acht uur gingen we barbecuen. Het was heel lekker. Die donderdag gingen we oefenen voor de representatie-avond. De meest verrassende resultaten. Zelfs de leraren hadden iets ingestudeerd. Verder waren er nog toneelstukjes, jazzballet, klassiek ballet, concentratieoefeningen, zang met begeleiding van gitaar en tot slot een leuk stuk zang van klas 4j, hiep hoi!

Tja, begrijpelijk dat het nogal laat werd, maar de nachtwaker had genade. Hij liet zijn hond tot een uur in zijn hok, zodat wij rustig op onze sokken naar boven konden.

De jongens waren om drie uur 's nachts al aardig teut, maar of de leraren dat al ontdekt hebben ...?

We konden woensdag helaas geen toast uitbrengen op de jarige heer Verhagen, maar dat doen we hierbij maar meteen.

De vrijdag had bijna iedereen toch een gevoel van spijt dat hij weer naar huis moest. In de bus was het toch nog een gezellige boel en toen we om twaalf uur op school arriveerden hadden we toch het gevoel dat we elkaar beter hadden leren kennen.

De werkweek was voor ons een succes en hierbij willen wij bedanken: Truus Waardijk, Nicolette Schulman, Ruud Verhagen, Jan Meys en Joop Buhre, die deze week tot een onvergetelijke week maakten.

P.G. 4k.

leerlingenraad

We gaan het maar weer eens een keer proberen. Het is al weer ruim een jaar geleden, dat de vorige leerlingenraad terziele is gegaan, dus het wordt tijd voor een nieuwe poging in die richting.

Met zal zich misschien afvragen: "Wat wil deze nu weer? Hoe wil deze het nu weer?" En vooral: "Waarom wil deze het nu weer?"

Ik zal trachten dit duidelijk te maken, maar ik beloof niets. Wat wil de leerlingenraad?

Wat een leerlingenraad wil, daar zijn veel misverstanden over. Wij willen eigenlijk niet, zoals dat vaak gezien wordt, alleen maar medezeggenschap over versiering van de school, muziek tijdens de pauzes en al die zaken meer. Wij willen medezeggenschap over alles wat de school aangaat, bv. over proefwerkregeling, schoolreglement, schorsingen etc.

Dit zijn namelijk problemen die direkt met de leerling te maken hebben en waarover hard wordt gekankerd.

Wij willen ook, als daar behoefte aan is, helpen met individuele problemen tussen de leerling en zaken die met de school te maken hebben. Want (helaas) staan leerlingen vaak nog wat angstig tegen de leraar in het algemeen en de conrector in het bijzonder. Wij zouden dan bijvoorbeeld een kontaktpersoon kunnen sturen.

Waarom willen wij een leerlingenraad?

Dit heb ik net al even aangestipt. Je hoort namelijk vaak gekanker over de schoolleiding, maar er wordt nagenoeg nooit iets aan de oorzaak van het gekanker gedaan. Een mede oorzaak hiervan is, dat het te vaag is. Het blijft namelijk binnen de leerlingen. Het wordt niet gehoord. Via de leerlingenraad zouden we dan deze grieven naar buiten kunnen laten komen en er op toezien dat er wat aan gedaan wordt. Een reden is ook, dat alle leerlingen moeten kunnen zeggen wat ze kwijt willen. Dit gaat vaak gemakkelijker via zo'n leerlingenraad.

Hoe willen wij dit nu aanpakken?

Dit is een beetje een moeilijke vraag, daar er op het ogenblik nog wat interne problemen heersen binnen het voorlopig bestuur:

Het bezwaar tegen verkiezingen is, dat de mensen, die zich voor de leerlingen willen inzetten, na die verkiezingen meteen aan de kant geschoven worden.

Een bezwaar tegen een leerlingenraad van alle belangstellenden en klassevertegenwoordigers is, dat je dan eigenlijk niet de leerlingen vertegenwoordigt doch slechts een heel klein gedeelte hiervan.

We hebben voorlopig toch maar voor het tweede gekozen.

Verder leek ons het slim om een aantal leraren of essen plaats te laten nemen in de leerlingenraad o.m. omdat er dan een grotere kans bestaat dat er dan ook inderdaad naar zo'n leerlingenraad geluisterd wordt.

Al deze punten staan natuurlijk nog volop open ter discussie, maar dit is dus een beeld van een leerlingenraad zoals wij die in gedachten hadden.

Er zal binnenkort op het mededelingenbord verschijnen, waar en wanneer er een bijeenkomst is voor alle belangstellenden en klassevertegenwoordigers.

Namens de initiatiefnemers,

Hans Lasschuit.

Bij elkaar gelezen... _____

Aktie, harde aktie soms...
maar ook rustig, adviserend en mis-
schien troostend optreden...

taktvol kunnen optreden.

Zolang je

Dat alles hoort bij het veelzijdige,
verdraaid veeleisende, moeilijke,
maar mooie politievak.

maar doortastend en taktvol optreedt.
Als Rijkspolitieman moet je dat kunnen.
Ook onder moeilijke omstandigheden.

Op een avond in juni reed een 30-jarige Surinamer in zijn auto naar huis. Het was een uur of half tien. Voor hem - op de linker rijbaan - reed een witte politiekever. Bij de afslag Bijlmermeer wilde de man rechts op de uitvoegstrook gaan rijden. Tijdens het voorsorteren gaf hij iets meer gas om het verkeer, dat over de rechterraijbaan aan kwam rijden niet te hinderen. Op de uitvoegstrook gekomen moest hij in een file stoppen. Hij bemerkte dat de politiewagen na hem ook naar rechts was gegaan en tot stilstand was gekomen.

De twee inzittende politiemannen in uniform stapten uit en kwamen op zijn wagen af. Hij moest zijn rijbewijs laten zien en de agenten stelden, dat hij zich niet aan de voorgeschreven snelheid had gehouden. Hoewel hij er voor zichzelf van overtuigd was, dat hij de snelheidslimiet niet had overschreden en daar zelfs extra op gelet had omdat er politie in de buurt was, overhandigde hij zijn rijbewijs. Een van de agenten vroeg hem zijn voornamen te herhalen en deed dit op dermate onaangename wijze, dat hij slechts antwoordde dat zijn voornamen korrekt in zijn rijbewijs stonden. Hij wist namelijk niet dat in een rijbewijs alleen de eerste voornaam voluit vermeld staat en de politieagent lichtte hem hier niet over in. De agent herhaalde zijn vraag tweemaal, stak hierop het rijbewijs in z'n zak en zei, dat de man was aangehouden en mee moest naar het bureau. Toen hij zijn wagen niet eerst even op een veiliger plaats mocht parkeren, stapte de man uit en deed het portier op slot. Hij had dit nauwelijks gedaan of de ene agent greep hem bij zijn nek en duwde hem tegen de auto. Door de andere agent moest hij zich aan zijn kleren laten fouilleren. Even later lieten ze hem los. Hij wilde naar de politiewagen lopen, omdat hij begrepen had dat hij daarin moest meerijden naar het bureau. Maar voor hij het wist, gooide een van de agenten hem ruggelings over de motorkap van zijn eigen auto.

Bovendien wordt bemiddeld bij huisvesting.

daarbij zo hard zijn keel knijpend, dat hij naar adem snakte.

Aktie, harde aktie soms...

De agent bleef hem zo vasthouden, terwijl de andere tot schoppen en slaan over ging. Toen hij genoeg had van het uitdelen van vuistslagen, haalde de politiemann een perfect samenspel tussen chauffeur en Rijkspolitiemannen. handboeien tevoorschijn, Spreekt het je aan? Binnenkort start er weer een nieuwe cursus op de politieschool.

waarmee hij de man tot bloedens toe op de linkerschouder sloeg. Een uitstekend salaris, plus toeslagen.

Hoewel hij gefouilleerd en in elkaar geslagen was, werden zijn handen op de rug geboeid en moest hij plaats nemen in de politiewagen.

Jij begeleidt de gasten.

Zorgt dat ze zonder oponthoud op de plaats van bestemming komen.

Bij elke bocht en elke schok van de auto kwamen de handboeien strakker om zijn polsen te zitten. Hij zei dat het pijn deed.

Twee kaakstompen waren het antwoord.

maar ook rustig, adviserend en misschien troostend optreden...

Op het politiebureau IJ-tunnel kwam hij onmiddellijk in een cel terecht. Hij was nog nooit eerder met de politie in aanraking geweest en wist niet, dat hij om een arts had kunnen vragen.

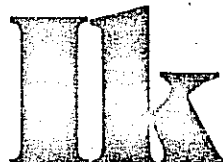
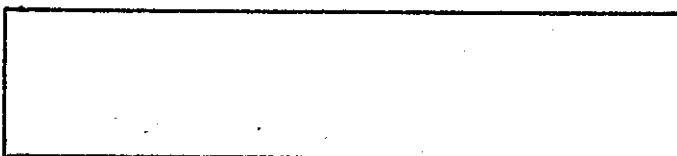
Dit hoorde hij pas de volgende ochtend, toen hij door een rechercheur verhoord werd. Tijdens het uittikken van het proces-verbaal zag hij, dat de betrokken politiemannen Laurens, Bommer en Peter ... heetten. Diezelfde dag konstateerde een arts dat de man pijn in de hals en bij het slikken had, drukpijn ter hoogte van het strottehoofd, pijn en drukpijn ter hoogte van het bekken en een schaafwond van 6,5 cm. lengte op de linkerschouder. Het klachtenbureau heeft hem geholpen bij het opstellen van een klacht, gericht aan de officier van justitie. Twee maanden na het indienen van de klacht werd de man uitgenodigd om met de heer van Helden van de Rijksrecherche over zijn klacht te praten. Daar hij vreesde dat de politie met wetsteksten in de hand hem van zijn klacht af wilde praten, verzocht hij een medewerker van het klachtenbureau bij het gesprek aanwezig te zijn.

Bovenstaande klacht is er één uit een bloemlezing van twaalf, te vinden in de publikatie "Politieoptreden Amsterdam - bloemlezing uit de klachten en een overzicht der werkzaamheden". Een uitgave van de stichting klachten- en adviesburo politieoptreden Amsterdam, Rozenstraat 6.

Voor wie het geheel rapport wil lezen: Het is te verkrijgen bij het Klachtenburo en bij het Athenaeum nieuwscentrum op het Spui, voor de prijs van drie gulden.

g. gast

Maar durf je 't ook? Kun je die stad aan? Amsterdam.

laat zien wat ik durf. Ik stuur deze bon in envelop zonder postzegel aan Antwoordnummer 222222. Amsterdam. En krijg dan binnen een paar dagen alle informatie over de Amsterdamse Politie.

Geachte Bolwerk-bolwerken,

Wij, zijnde het G.E.P.S. menen dat wij ook wel eens recht hebben op een bescheiden 4,5 pagina's in Bolwerk en/of Desperado (overigens, één pagina is ook leuk, dan typen we wel wat kleiner).

Aangezien onze Simplistische stickers en andere feestartikelen op het prikbord, aanwezig in de centrale hal, niet voldoende succes beoogste, en er personages zijn die dit niet op prijs stellen (ik wil geen namen noemen, maar dhrn. Baart en Hoogma (en de rest) zijn er schreipende voorbeelden van), willen wij dat best laten wat het mogen wil wezen.

Eevn wat voor Bob van der Bips: de Guys hebben geen rechtstreekse connectie met het S.V., wij hebben dit wel, en de Guys met ons!

Wij kunnen dit bewijzen, maar daar wij even anoniem willen blijven tot de toorn van dhr Baart bewaterd is, doen wij dit nog nooit niet, maar u zult op ons moeten willen vertrouwen.

Het is wel te verstaan niet onze bedoeling enigerlij van leraren of dergelijke monsters zonder waarde te kwetsen, maar Simplistische boodschappen in name van het Simplistisch Verbond te brengen aan de Simpius-X-ers. En uiteraard ook onschuldige woordspelingen daar een woordspeling echtitair instaat is een optimumme communicatie.

Wij willen even kwijtraken dat wij:

- a) niet fascistisch zijn (en de Guys ook niet), maar zeer democratisch.
- b) wel toch ook uniek zijn (in Nederland).
- c) beter zijn dan die slappe Bob van de Bips, die nota beide benen deze naam van een Simpelpée heeft! En dan te bedenken dat deze in het laatste Bolwerk maar liefst 1½ pagina tot zijn ergerlijke beschikking had!
- d) pikant en toch leuk zijn.
- e) wel verantwoord zijn.
- f) zoiets van "dat van toen, dat had nog wel wat" zijn.

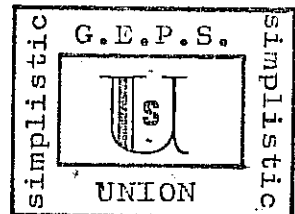
Ook bieten we oe um toestemming om teksten van de eerste en tweede plaat van het S.V. te publiceren.

Neemt u dit aanbod serieus in overweging, waarbij u moet beseffen dat er zeer veel Pius-X-ers zijn die het S.V. ook ontzettend goed vinden!

Bij voorbaatsel u hartelijke bedanksels,

(en ook een klein beetje de Guys)

Copyright by G.E.P.S. in corporation with the Simplistic Union, 1977.

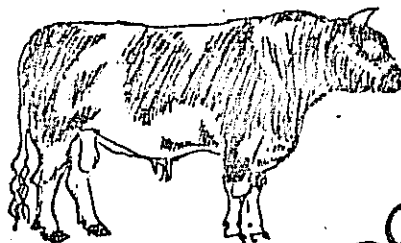
PS 1 Practisch iedereen weet reeds wie wij zijn, dus we blijven eigenlijk niet anoniem, maar toch noemen we onze namen liever niet, teneinde onenigheid te voorkomen.

2 Indien u akkoord gaat, publiceert deze brief dan in Bolwerk of Desperado (het is in ieder geval leuke bladvulling, en u kunt niet zeggen dat de leerlingen te weinig doen voor de schoolkrant, als u deze brief niet publiceert).

3 Wij zijn geen criminelen.

ouwe koek en

koeien

OPTEWEL EEN KRITISCHE

BESCHOUWING VAN DE VORIGE

BOLWERK

DOOR HANS VAN HAASTERE

Om zo'n 'kritische beschouwing' van de vorige BOLWERK (nr.1) te geven houdt natuurlijk een beperking in, want om alle pagina's van commentaar te voorzien is niet alleen erg tijdrovend, het zou ook te veel pagina's van deze BOLWERK in beslag nemen. Met 'je mening' zou je zagezegd weer een hele BOLWERK kunnen vullen. En als ik dat zou doen (verondersteld dat er niets anders in dat nummer zou komen), dan kon ik op dat nummer natuurlijk geen zinnig commentaar geven. Maar goed, laten we het eenvoudig houden.

De meest opvallende pagina's waren voor mij veertien en vijftien met de drie stukjes (de HBO-mededeling niet meegeteld) die zij bevatten. Was het redactioneel technisch verantwoord of gewoon toeval, dat deze twee bladzijden het hart van nummer 1 vormden?

Het meest schrijnende artikel was naar mijn mening dat over de SAMSAM op bladzijde vijftien. Het had voor mijn part op de voorpagina mogen staan, ware het niet dat daar altijd op getekend wordt, soms niet onverdienstelijk, hetgeen voor de voorpagina van het vorige nummer zelfs een denigrerende (Koenen, 26^e druk, blz. 217) kwalificatie genoemd mag worden. Kortom een prachtige tekening, maar wij (nl. U en ik) dwalen af van het "OPHEFFEN MAAR?"-SAMSAM artikel. Wat was daar nu zo schrijnend aan? Wel, hieruit blijkt weer eens te meer en overduidelijk de passieve houding van de leerlingen t.o.v. buitenschoolse activiteiten. Zoals dat ook bij de SOOS blijkt. Alleen daar komen de mensen wel, maar helpen ze niet en profiteren ze slechts. Bij de SAMSAM komen de mensen nog geen eens. Althans zeer weinigen, zoals ik heb kunnen zien op de laatste SAMSAM. Niet te geloven!!! Want er zijn weinig scholen die, ook voor de lagere klassen, zoveel activiteit tot ontplooiing proberen te brengen en de mogelijkheid tot recreatie bieden. Nu, zult U zeggen, misschien ligt het wel aan de SAMSAM?! Ook dat weiger ik te geloven, alhoewel dat zal moeten blijken op de in het artikel aangekondigde vergadering. Want als dat dan toch zo blijkt te zijn, dan nog moeten het de leerlingen zijn die de zaak verbeteren en hun 'klachten' tot uiting brengen. Over deze vergadering zal in dit nummer wel een en ander te lezen zijn. Misschien komt het dat de leerling opgeslokt wordt door de massa en daarom weinig initiatieven toont? Het lijkt er wel op.

Iemand die wel initiatief toonde was Yvonne Mertens (3g), die op pagina veertien van haar aanhankelijkheid aan de groep Melody en haar afkeer van de H3-D.J.'s betuigde. Echt iets om in de schoolkrant te zetten, alhoewel er vaak durf voor nodig schijnt te zijn. De combinatie van twee opeenvolgende regels bevreemde mij echter nogal: "Ze (de leden van de groep Melody, JJA-VH) houden van eerlijke, echte muziek en niet van die poespas op concerten zoals Alice Cooper vroeger met zijn slangen en ander ongedierte deed. Het bijzondere aan deze groep is hun geur; aardbeien."..... Afgezien van de vraag wat nu eerlijke of echte (wanneer is muziek echt, als het geen namaak is??) muziek is, begrijp ik niet wat Yvonne nu nog onder poespas verstaat. Ik vind namelijk dat uit aardbeien weinig muziek komt. En van die geur hoor je ook weinig. Ik en velen met mij, waarschijnlijk ook Rob Out en Ferry Maat, zie hier niets anders in dan een zeer ver gezocht truc om in de publiciteit te komen m.a.w. bekend te worden. Zagezegd 'do it the easy way'. Het kan zijn dat ze goede muziek maken, maar ik zeg maar zo: "Met hard werken kom je overal of heel ver"....

Dan vraag ik me tenslotte nog af, of Yvonne Le-Loux door de kritiek van Hans van der Wurff zo uit het veld geslagen was, dat vier vriendinnen het wederweerwoord moesten verzorgen. Of zijn deze vier samen Yvonne? In ieder geval weer nieuwe mensen die hun mening in ons schoolblad tentoon hebben willen en durven stellen. Totzoverdanentotzienszalikmaarzeggen.

"even terugspoelen,

a.u.b."

DOOR

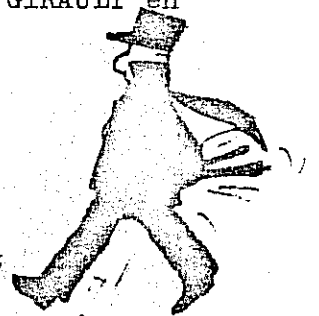
h. van haastere

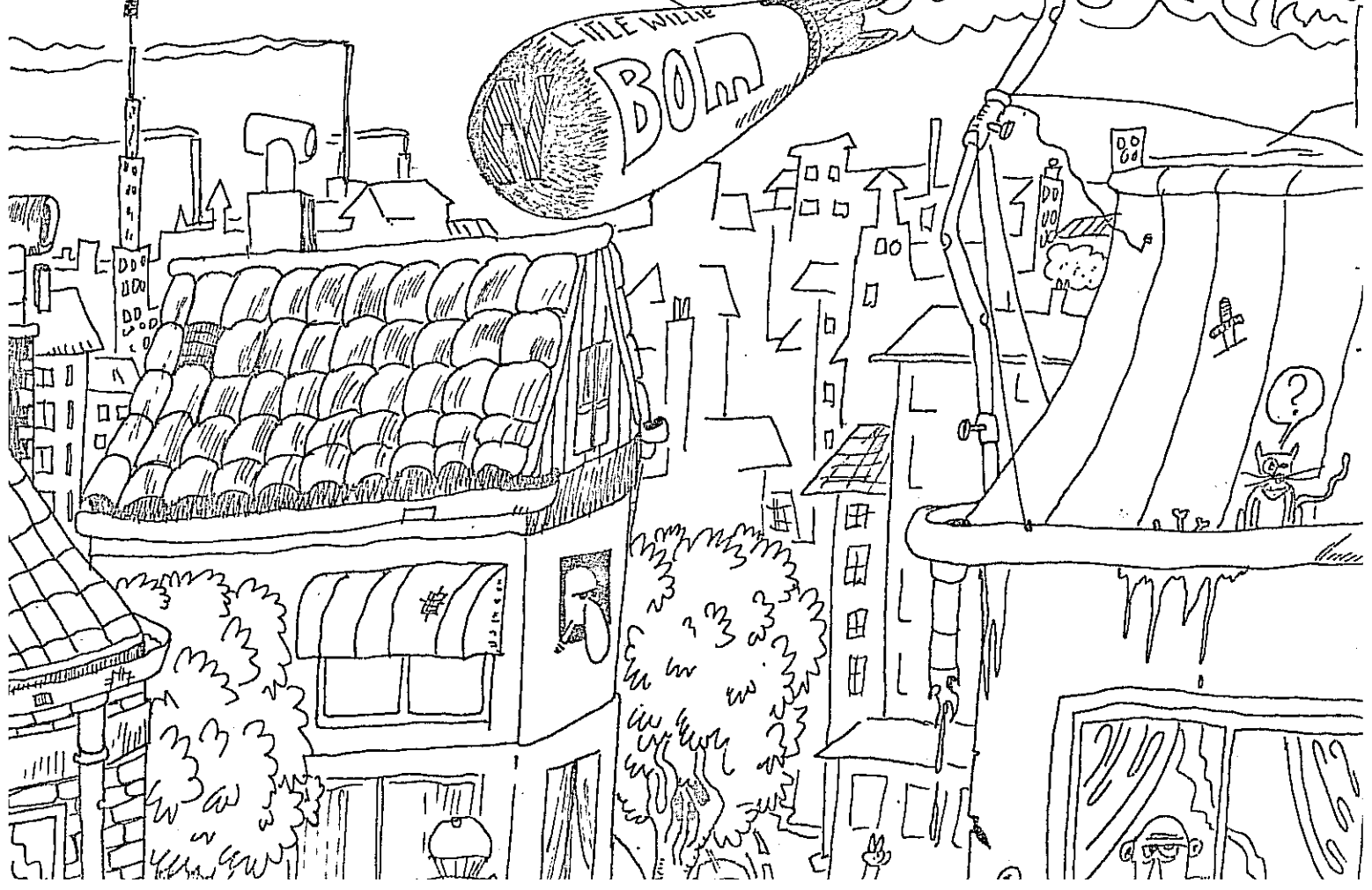
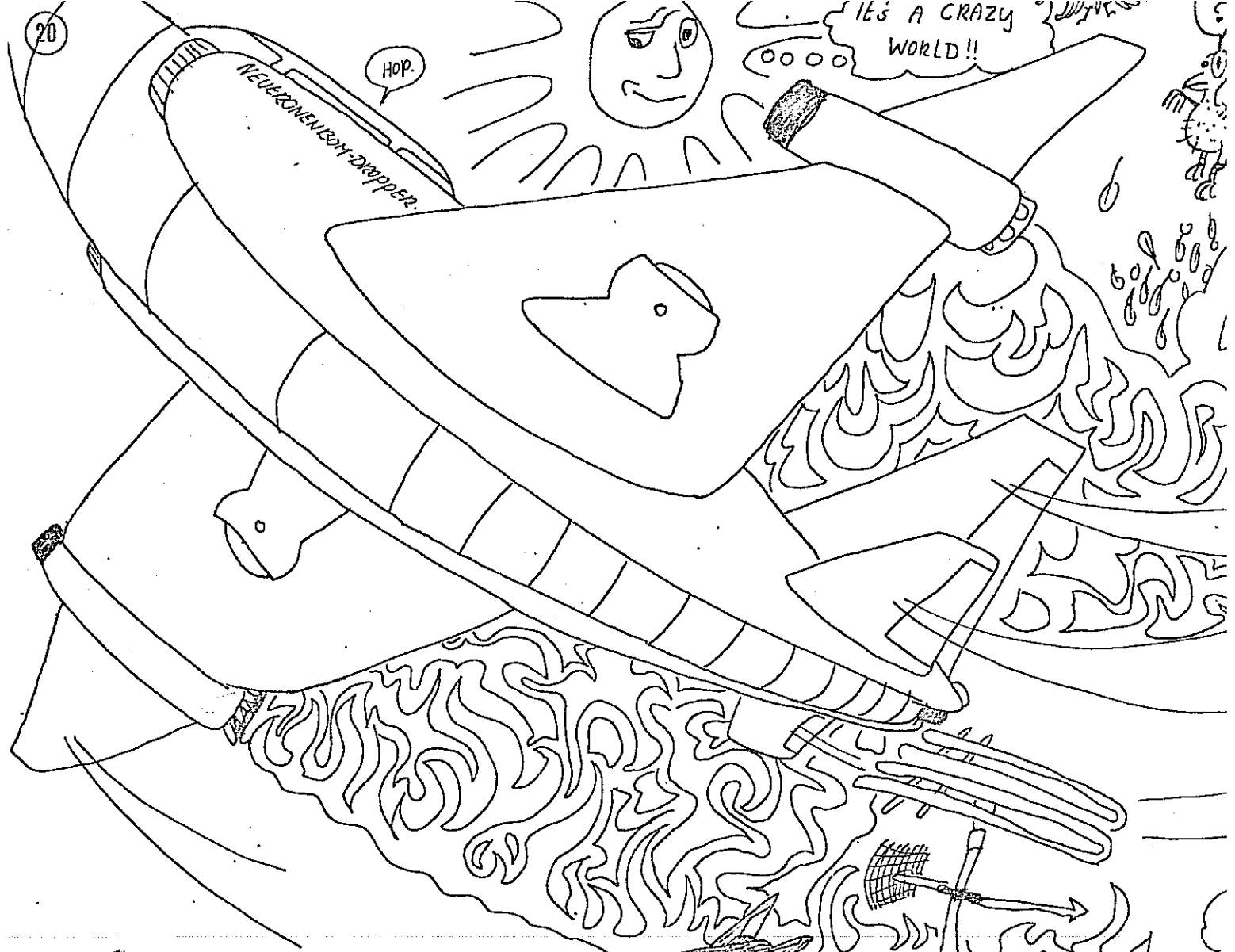
Afgezien van "Bambi" en "Sneeuwvitje" was een Louis de Funès-film een van de eerste 'echte' films die ik in mijn jongere (+ 7-10) jaren heb mogen aanschouwen. Ik heb er in die periode zeker vier gezien, terwijl ik slechts zelden naar de bios ging. Maar als ik er dan uitkwam was ik wel blauw van het lachen....

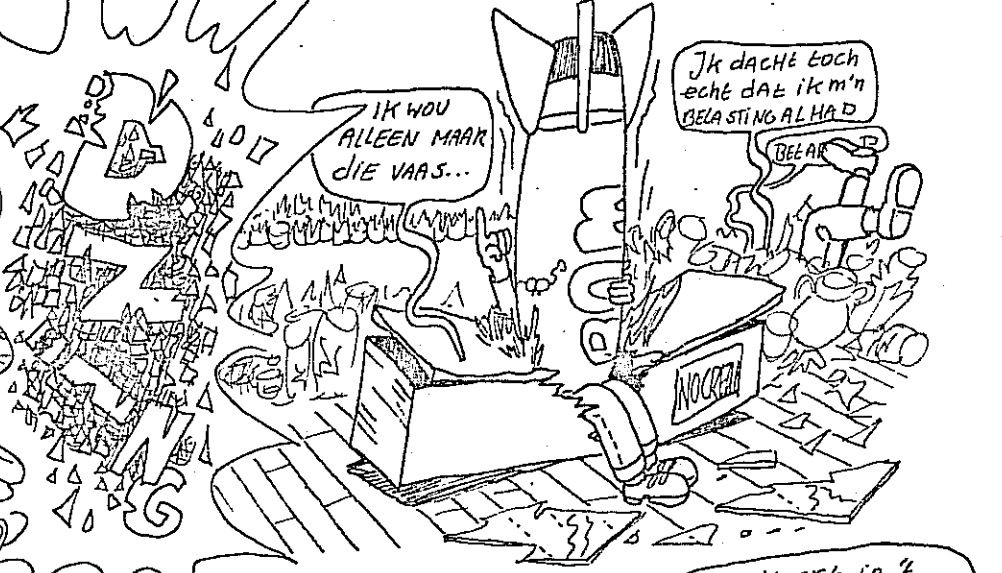
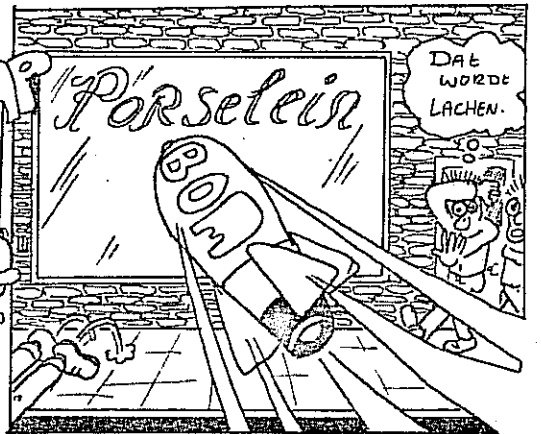
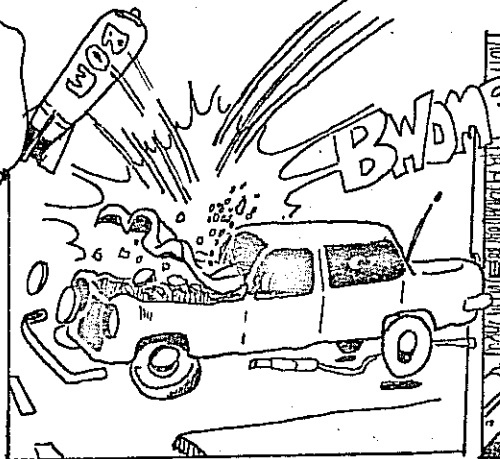
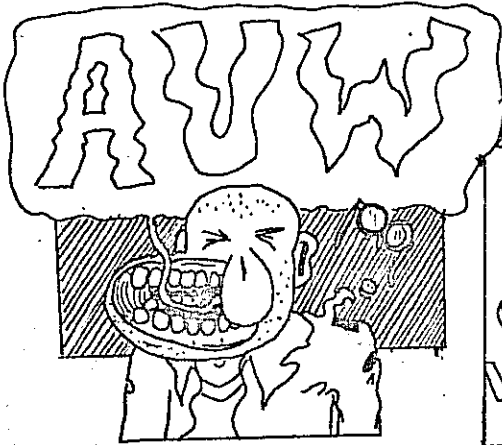
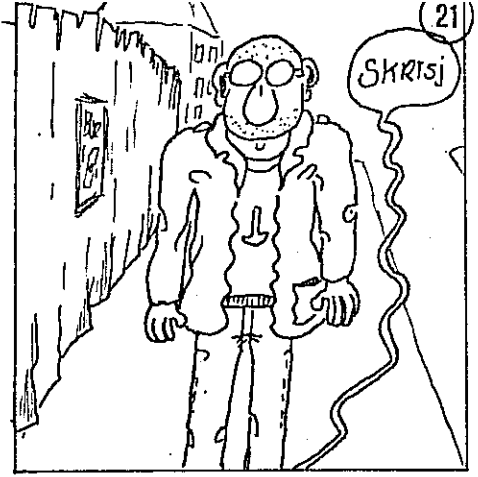
De film startte in het zwart/wit, omdat dit gedeelte in het verleden speelde. Veldwachter Cruchot (L.de F.) ziet er in een pietepouterig dorpje op toe dat de regels der wet worden nageleefd. Dat ging bijvoorbeeld als volgt: een visser wordt op heterdaad betrapt op het vangen van een ondermaats forelletje. Cruchot sleept de schuldige met de minuscule vangst mee naar het bureautje om na te meten hoe groot of klein het visje is en hoort te zijn (inderdaad, het rijmt...). De forellebaby blijkt tien centimeter beneden de wettelijk toelaatbare maat te zijn en dus, zo besluit Cruchot, moet de onverlaat maar tien dagen de nor in! Is me dat lachen geblazen... Na ongeveer tien minuten van dit soort (nog steeds z/w) taferelen voorgeschoteld gekregen te hebben kwam dan eindelijk de postbode met de brief die het verhaal de sjeuigheid moest geven die het zo hard nodig had: Cruchot werd overgepromoveerd (?) naar (geloof het of niet...) St.-Tropez!

Nu begint het verhaal dus pas echt: in het heden, in kleur en, voor uw ver slaggever zeer belangrijk, met de titelrol. Daaruit konden we vernemen dat het hier een film betrof waarvan het verhaal geschreven was door JEAN GIRAULT en JAQUES VILFRID, geregisseerd door MICHEL GALABRA, met in de hoofd rollen LOUIS DE FUNES (spreek uit: funest zonder st) als de agent CRUCHOT en GENEVIEVE GRAD als zijn dochter NICOLE. Op één na alle maal nietszeggende namen, het was dan ook een nietszeggende film. Terwijl vaderlief met een uitgestreken gezicht aan Jan en Alleman bonnen staat uit te delen verkondigt zijn "uit de klei getrokken" nietswetende dochter aan de mondaine stadsjeugd dat ze niet "met Jan en Alleman" omgaat. Nicole, knappe verschijning aan het gefluit van het publiek te oordelen, wordt uiteindelijk toch ingepalmd en het komt zelfs zover dat ze met een jongen een Ford Mustang steelt en in de avondschemering een eind gaat joyriden tot de wagen in het rulle zand vast komt te zitten. NICOLE vlucht lopen naar het vaderlijk huis waar pa haar als ze thuis komt dreigend een wekker voor de verschrikte ogen houdt. Ze biecht alles op en de streberige CRUCHOT ziet zijn carrière in steeds donker wordende rook opgaan. Enige manier voor hem om alle zaken recht te zetten zonder dat iemand iets van de autodiefstal merkt is de rode Ford als de gesmeerde bliksem weer voor de deur (in dit geval voor de loopplank) van de rechtmatige eigenaar te zetten. Eerst moet hij echter ter plekke een wiel verwisselen omdat de wagen een lekke band blijkt te hebben. Na allerhande spullen uit de kofferruimte gegooid te hebben komt dan eindelijk het reservewiel tevoorschijn. Maar welk een verrassing als we merken dat er in de achterbak van aan een stel boeven toebehorende Ford een gestolen Rembrandt zat, die CRUCHOT in zijn haast in het bietenveldje van een plaatselijke boer heeft laten liggen. Deze boer brengt het schilderij weer naar de veldwachter/gendarme (Cruchot, dus), die door de boevenbende met het schilderij in de handen wordt gezien. Na verschrikkelijk veel ontwikkelingen die voor 70% niet het aankijken waard waren eindigt de strijd om het schilderij in het voordeel van CRUCHOT. Het Alle Leeftijden-karakter van de film wordt vooral duidelijk uit de laatste woorden die in de film door de boevenbaas worden gesproken: "Wij zijn de schuldigen. CRUCHOT kreeg ons te pakken. Hij is uit generaalshout gesneden".....

Doek, inpakken en wegwezen, op naar de volgende film, die gelukkig heel wat beter belooft te worden: HITCHCOCK: THE THIRTY-NINE STEPS, 11-11 (St.-Maarten).

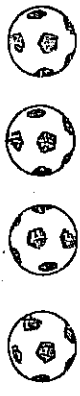

TEKENAAR: TERIMA KASIH BANJA K...EVAN???

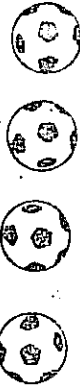
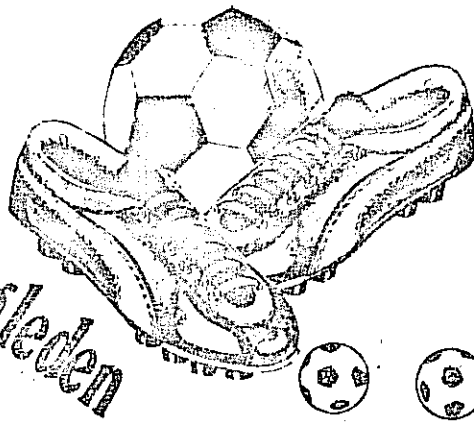
Studio. RenoirTAQUES710

CRAZY-WORLD-Productions ©

NIEES uit deze strip 1996 worden verveerd vordig do forresteren Pansah woerjen zandien toesse emins v.d. eekennaa. TC.

het Voetbalspel

ten voeten uitgeleden

Onlangs ook al stelde iemand ons deze retorische vraag: "Houdt U dan niet van voetbal?", welke gedachte hem was gerezen na het weigeren onzerzijds te komen kijken bij hem naar.

Hierover valt wel iets te zeggen en onze gedachte en stellingname te verklaren teneinde achter de bedoeling der vraag te gekomen. Laten wij eerst van Dale (dikke) er eens op los slaan:

Voetbal (m. (-len))

- 1. Veerkrachtige bal die met de voet voortgeschopt wordt.
- 2. o, het voetbalspel; de voetbalsport.

Hiermee komen wij veel verder niet. Aangenomen dat hij niet bedoelde met houden van de betekenis lekker vinden, dus te vragen: "Vindt U veerkrachtige ballen die met de voet voortgeschopt worden dan niet lekker?", hoewel wij zulks wel eens bij iemand hebben moeten nuttigen zoeken we onder 2. vermelde betekenissen:

Spel (o, (-en of -len))

- 1. Bezigheid die zonder enige praktische doelstelling, alleen tot haars zelfs wil, tot vermaak of ontspanning wordt verricht
- 2. -----

Sport (Eng.) v(m) (-en)

- 1. Ontspanning, jaz. in de open lucht, die vaardigheid en kracht vordert en bevordert.
- 2. -----

Nu lijkt het ons reeds van belang te kijken daar het twee maal voorkomt naar het woord ontspanning:

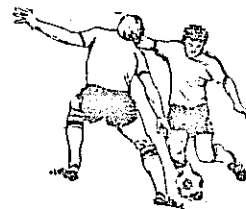
Ontspanning: verpozing, recreatie.

Zoeken wij nu op recreatie dan lezen wij:

Recreatie: ontspanning, verpozing.

Het lijkt er op dat wij moeten zoeken bij verpozing:

Verpozing: Het verpozen, ontspanning en wat daartoe dient.

Zo komen wij hier onderzoekend dus nóg niet verder mee! En U niet ook. Hier ergens moet aldus de verwarring omtrent deze materie zijn oorsprong gelegen zijn, laten wij nu aanwenden ons eigen intellect en inzicht en komen tot:

Het voetbal in zijn algemeenheid is te onderverdelen in twee elkaar soms aanvullende en soms uitsluitende delen, te weten enerzijds het spel en anderzijds de sport. Immers: schop ik de veerkrachtige bal voort zonder enige praktische doelstelling, alleen tot haars zelfs wil, zonder mijn vaardigheid en kracht te bevorderen, dan beoefen ik het spel alleen.

Doe ik echter evenzo, maar bevorder ik dan tóch mijn vaardigheid en kracht, dan beoefen ik spel én sport. Heb ik echter duidelijk het doel voor ogen om juist hiermee mijn kracht en vaardigheid te bevorderen aldus een praktische doelstelling hanterend, dan bedrijf ik sport zonder nog van spel te mogen spreken.

Nu zullen wij dan komen tot een analyse van de vraag aan ons voorgelegd. Bedoelde hij nu te weten te komen of wij het prettig vonden de bal voort te

schoppen, zeker ervan ontspanning te vinden, en hetzij zonder enige doelstelling, hetzij met deze, onze kracht en vaardigheid te bevorderen, aldus het spel, de sport of beide te beoefenen? Neen! Want ons antwoord ware vrijmoedig en volmondig driewerf ja geweest, terwijl wij nu in deze vervuld van walging ons hoofd afwendden en bedroefd weder huiswaarts togen. Weten wilde hij, of wij van zins waren, te zitten bij hem thuis, languit onderuit gezakt in een fauteuil, te drinken te veel dranken vervuld van alcohol en eten vette nootjes en andere hapjes en af en toe even opspringen, met in de pauze even rennen naar de snackbar op de hoek voor croquetten of fricandellen met veel vette sauzen die weer dorst opwekken tot nog meer dranken drinken en soms misschien even schreeuwen. Om te kijken naar! Want het afgodsbeeld vertoont de verre élders met beelden van mensen zeggend: te beoefenen de voetbalsport. Deze mensen kregen echter wat het gedrukt op hun voorhoofd staat, want enkel en alleen omdat zij het niet doen voor hen ontspanning bemaakt hun tot huichelaars in optimale vorm. Geheel ten eigen buit immers rennen zij elkaar het vuur uit de schenen. En omgekeerd ook! Wellicht zou men kunnen denken dat het verdedigen van een met guirlandes van poepgoed toiletpapier versierd doel nog enige ontspanning te bieden zou geven, maar het koppen van bierblikken, het ontwijken van donders vuurwerk, of het de kans lopen per draagbaar volledig afgebroken het veld te moeten verlaten kan men toch moeilijk recreatieve bezigheden betitelen. De waanzin is echter nog niet op, want wie scherts de verbazing van de argeloze domme die niet in de gaten heeft te worden genomen, als hij na het beëindigen van de strijd huiswaarts keren moet in een auto zonder wielen, of in een winderige bus, daar de ruiten eruit zijn stukgeslagen, of reizen moet per ambulance, maar dan niet huiswaarts en wél in elkaar geslagen. En dat alles nog onder het mom van sport!

Uren zouden wij nog zo door kunnen gaan, met het aansnijden van triviale tegenstrijdigheden, maar ons inziens niet noodzakelijk om ons nu reeds onze conclusie aan U te openbaren: Het voetbal is slechts mom, één hele grote mom waaronder.

En daarom willen wij aanheffen massaal met U in navolging van wat elders eerder reeds treffend verwoord werd, want de mom en de mom alleen is wat het voetbal rest: HET VOETBAL IS DOOD, LEVE DE MOM WAARONDER.

E.v.G. strotklep

THE NEW CLOTHES OF THE KING

Whole long ago was there once a king, that so terribly much of pretty new clothes held, that he all his mony outgave for himself to decorate. For each hour of the day had he an else coat. Up a day came there two men, who bewethered that they were cloth-makers; but they were on-lighters.

They said that they clothes could make with a markworthy ownship, namely that the dust was unsightable for folks who were not arranged for their job wether they virtued not.

The clothmakers were busy as if they beworked the dust on a spiderwheel. "Is it not nice?" said they to some servants of the king. "O, how glittering" said they, howwell they the dust not could see; and they guessed the king on, clothes to let make of this outside-ordinary speck of dust. Both up-lighters got the title of weaving-junker from the king. Nobody thirst to say that he the dust could not see. And the up-lighters were in their little burles.

But one day that king fell through the basket.

It was on a draught, that a little girl shouted: "The king has no clothes on".

Karliën Huisman 4a.

en die leraren dan?

de onheilspellende
toon

Boeken dicht !
Ga jij eens door
Leg jij het eens uit
Kom maar voor het bord
Wat vind jij van die opmerking
Laat je agenda eens zien
we moesten maar weer eens 'n repetitie

de bevelen

Monden dicht opgeven
Eerst briefje halen
Niet fietsen in de kelder
Stoelen op hun plaats terug
Pak je spullen en ga maar weg
Jassen in de garderobe
Tassen van de bank
Niet zeuren

de vermaningen

Dat krijg je ervan
als je niet oplet
als je te laat komt
als je niet leert
als je spiekt
als je dit en als je dat

de verzuchtingen

Ik beklaag je moeder
Je hebt toch wel enige opvoeding gehad
Wat doen jullie weer kinderachtig
Het lijkt wel een kippenhok, al dat gekakeel
Het is zeker weer weekend geweest
Waarom zit je hier eigenlijk
Ik hoop dat je héél gauw je eindexamen
'n Punthoofd hebt

de leuke
opmerkingen

Stel je niet aan
Is het weer zo laat
Stoelen zijn om op te zitten
Doe je dat thuis ook
Wil je weer aandacht
Vraag maar aan je zusje uit 1A, die heeft
het net gehad
Het is echt niet de bedoeling dat je je
hier thuis voelt

BRUGKLAS	2° KLASSEN	3° KLASSEN	4 VWO	4 HAVO	5 VWO	5 HAVO	6 VWO
ma. 14/11	1 ne. 2 ak.	1 la./mu. 2 ne.	1 ak. 2 na. 3 ne.	1 ne. 2 wi./hr. ^s	1 gs./wt. 2 du.	1 du. 2 sk./hr. ^o	1 ak./wt. 2 du. 3 gr.
di. 15/11	1 gd. 2 bi.	1 fa. 2 ak.	1 du. 2 gs.	1 fa. 2 na./hr. ^o 3 bi.	1 gr./ak. 2 we. 3 fa.	1 en. 2 gs.	1 en. 2 sk.
wo. 16/11	1 la./mu. 2 wi.	1 sk. 2 en.	1 gr. 2 ee. 3 sk.	1 en. 2 gs.	1 na./et. 2 bi.	1 ne. 2 wi./hr. ^s	1 la./ee. 2 fa.
do. 17/11	1 na. 2 du.	1 wi. 2 gs.	1 bi. 2 la./et.	1 du. 2 sk. 3 ec.	1 ne. 2 ee. 3 la.	1 fa. 2 na. 3 ec.	1 ne. 2 we.
vr. 18/11	1 fa. 2 gs.	1 du. 2 na.	1 we. 2 en.	1 gd. 2 ak.	1 en. 2 sk.	1 ak. 2 bi./hr. ^o	1 na./et. 2 gs. 3 bi.

PERIODE 1: (08.30) 09.20 - 10.10 uur 3: 12.30 - 13.20 (14.10) uur
 2: 10.30 - 11.20 (12.10) uur tijden tussen haakjes gelden bij "dubbele" proefwerken.

LOKALEN ROOSTER	A/B/C	4 A/B/C	4 G - 321 4 H - 323 4 I - 324 4 J - 326 4 K - 327 4 L - 332 4 M - 316	5 G - 101 5 H - 102 5 I - 104 5 K - 105 5 L - 107	5 AB - 225 5 C(D) - 121 5 D - 123 5 E - 124 5 F - 226	6 AB - aula 6 C - aula 6 DE - aula 6 F - aula
I A - 331 I B - 333 I C - 334 I D - 335 I E - 336 I F - 337 I G - 300	4 A/B/C - 200 4 D - 238 4 E - 205 4 F - 305	3 A - 203 3 C - 312 3 D - 310 3 E - 222 3 F - 224 3 G - 202 3 H - 339				

Buiten de proefweek worden nog de volgende proefwerken gegeven:
 do. 10/11 - 5° uur - ne. voor de klassen 4 D, 4 E en 4 F;
 vr. 11/11 - 3° uur - en. voor de 2° klassen; - 5° uur - gr. voor de 3° klassen; - 5° uur - gd. voor 4 VWO
 - 5° uur - ma. voor 5 VWO;
 ma. 21/11 - 2° uur - fa. voor 4 VWO.
 (In lokaal en bij docent van het opgegeven uur.)

INFORMATIE

mededelingen van de staf

mededelingen van de staf

ADRESWIJZIGING

M.J.M.Siewe . Straat van Messina 21, Amstelveen. tel.41.16.93.

MEDEDELING OVER DE BEAMBTEN

per 1 aug. de heer J.Schreurs: conciërge 1e klas(was conciërge).
de heer F.Vennix : amanuensis 1e klas (was amanuensis).
mevrouw C.Slimmers: 3e conciërge (was: hulpcociërge).

per 1 okt. mevrouw I.Rottschäfer-Schouten: assistente op de
administratie voor de halve werktijd.

per 1 nov. mevrouw A.Kreike-Willems: assistente op het
secretariaat voor de halve werktijd.

ARBITRAGE-COMMISSIE:

De nieuwe samenstelling van de commissie is als volgt:
de heer M.Siewe (voorzitter) en de heren J.Meys en A.Stobbelaar
(leden); de heren G.Herben en T.Tel (resp. plaatsvervangend
voorzitter en dito lid). Naar een 2e plaatsvervangend lid wordt
nog gezocht.

AGENDA SCHOOLJAAR 1977 - 1978 November tot kerstvacantie

vr. 11/11	Filmavond.
ma. 14/11 t/m vr. 18/11	Proefwerkperiode (geen lessen).
wo. 16/11 en vr. 18/11	Voorlichting studie- en beroepskeuze in Nicolaaslyceum.
do. 17/11 09.00 uur	Inleveren gegevens eindexamenklassen.
ma. 21/11 09.00 uur	Inleveren gegevens 1e rapport.
ma. 21/11 t/m di. 29/11	Verkort lesrooster; vanaf 13.40 rapport- vergaderingen.
vr. 25/11 20.00 uur	Culturele avond in de aula.
di. 29/11	Uitreiken 1e rapport aan brugklassen.
wo. 30/11	Mike Donald, folksinger uit Yorkshire. ('s avonds in aula voor bovenbouw)
vr. 2/12	Uitreiken 1e rapport overige klassen.
ma. 5/12 12.10 uur	Sinterklaasviering, daarna vrij.
di. 6/12	Voor deze dag geen huiswerk.
wo. 7/12	Voorlopige keuze 3e klassen en 4 vwo.
za. 10/12 t/m zo. 11/12	Weekend kruidenclub op De Spaarnberg.
di. 13/12 en do. 15/12	Tafel tjesavonden.
vr. 16/12	Filmavond.
ma. 19/12 t/m vr. 23/12	Werkweek 5vwo in Santpoort.
wo. 21/12	Zaalsportdag klassen 1,2,3; overige klassen excursies.
vr. 23/12	Samsam (middag) en Soos (avond)
za. 24/12 22.00 uur	Nachtmis.
di. 27/12 t/m vr. 6/1/78	Kerstvakantie.
ma. 9/1	Geen lessen ; 9.00 algemene docentenverg..

WIJZIGING DATA FEESTELIJKHEDEN

De op 18 november geplande soos is verschoven naar 25 november en veranderd in een kulturele avond.

Het stijldansfeest is uitgesteld tot na de Kerstvakantie.

DE GARDEROBE. 9,10 'k heb een dief gezien! 10,11!

De architecten van onze school hebben met groot vertrouwen in de eerlijkheid van onze medemensen het gebouw een vorm gegeven die de voorbijganger uitnodigt tot binnentreden. De plaats van de verschillende toegangsdeuren en de conciërgeloge maakt het de conciërge onmogelijk nauwlettend toe te zien wie de school binnenkomen of verlaten. Even onmogelijk is het voor hem de garderobe te bewaken. Daarom de volgende raadgevingen:

- 1. keten helmen vast aan de garderobe rekken.
- 2. neem geen kostbare jassen mee naar school.
(n.b. het is niet toegestaan overjassen mee te nemen in de klassen; daar is nu eenmaal geen ruimte voor).

Regelmatig worden uit de garderobe kledingstukken ontvreemd of uit kledingstukken geld gestolen.

Houd je daarom niet langer op dan nodig is in de garderobe. Zie leefregel 14. Het is treurig, maar onvermijdelijk:

wij moeten ieder die zich zonder noodzaak in de garderobe ophoudt, verdenken van oneerlijke bedoelingen.

Als je in de garderobe of in de fietsenstalling mensen ziet die zich verdacht gedragen, of waarvan je vermoedt dat ze niet op onze school zitten, waarschuw dan onmiddellijk de conciërge of de dichtstbijzijnde conrector.

Werk mee aan een goede gang van zaken..

BEVOEGDHEID SURVEILLERENDE DOCENTEN

Er is helaas een categorie leerlingen die meent dat de leefregels van onze school niet gelden voor die leerlingen die opgaan in de grote anonieme massa. Anders gezegd, aanwijzingen van docenten die hen kennen, volgen ze op, aanwijzingen van docenten die hen niet kennen, negeren ze.

Dat is natuurlijk niet erg verstandig: op het botweg weigeren van aanwijzingen van docenten volgt zonder meer schorsing. Zo'n situatie is vergelijkbaar met de situatie in de klas: aanwijzingen van de docenten volg je op; als je het er niet mee eens bent, kun je achteraf altijd bij je conrector om bemiddeling vragen.

VERVUILING

Het is reuze fijn dat de automaten het weer doen (koffie in vele variaties, soep à la carte).

Minder fijn is het dat de plastic zakjes en de bekertjes dekameters in de omtrek te vinden zijn. Als spontane opruimacties niet voldoende zijn, zullen we toch wel tot klassencorvée over moeten gaan.

Overigens is dat iets dat op veel scholen als vanzelfsprekend gebeurt; het idee dat schoonmaken dient te gebeuren door speciaal daarvoor ingehuurde krachten, gastarbeiders of strafklanten hoort thuis in de periode voor de Franse Revolutie. Waarmee ik niet wil zeggen, dat ik er tegen ben dat een strafklant iets goed maakt door zich voor de schoolgemeenschap ten nutte te maken.

PUBLIKATIEBORDEN

Wie via de publikatieborden zijn medeleerlingen iets wil meedelen, dient hiervoor toestemming te vragen bij de schoolleiding.

SOOS

In het vorige nummer van Bolwerk heeft U kunnen lezen, dat de eerste soos-avond nog al wat problemen heeft opgeleverd. Vrijdagavond 7 oktober hebben we met de vertegenwoordigers van de hogere klassen van gedachten gewisseld. Uit de levendige discussie zijn de volgende besluiten gekomen:

1. er wordt geen soos georganiseerd, als niet te voren een groep van ongeveer 15 leerlingen zich beschikbaar heeft gesteld voor het meewerken aan een goede gang van zaken en voor de opruim-bezigheden. De sooscommissie concentreert zich op de organi-satie van eventuele programma's en op de bar.
2. elke soos heeft een bepaald evenement.
3. de eerstvolgende "gewone" soos zal gewijd zijn aan de soospro-blemen.

De bedoeling van het laatste besluit is, de discussie over de soosproblemen uit te breiden tot een grotere kring. Gezien het drukke programma in november en december zal deze avond wel vallen op de 27e januari 1978.

BOLWERK

Het (om louter praktische redenen) los verschijnen van Desperado bij Bolwerk heeft bij een aantal lezers vragen opgeroepen. Deze vragen zijn bij een aantal andere kwesties aanleiding geweest tot een gesprek van de hoofdredakteur, de Desperadoredactie en ondergetekende. Daarbij is afgesproken nog eens duidelijk een en ander voor de lezers (en potentiële schrijvers) uiteen te zetten.

Desperado is een door leerlingen verzorgde rubriek van Bolwerk. Deze rubriek heeft een redactie van leerlingen die voor de inhoud van Desperado verantwoordelijk is. De hoofdredacteur van Bolwerk, L. Verzuu, draagt de eindverantwoordelijkheid voor heel Bolwerk, dus ook voor Desperado.

Anonimiteit is alleen toegestaan, als naam en inzender bij de redactie bekend zijn, zodat gedachtenwisseling met de auteur mogelijk blijft. Gefingeerde auteurs zijn niet toegestaan, (dat is namelijk niet zo eerlijk, als in het artikel mensen worden bekritiseerd of aangevallen. Een goed polemist strijdt met open vizier).

Als docenten eigen artikelen met hun voornaam en toenaam onderte-kenen, is dat hun zaak; het is niet correct docenten met voornaam te noemen als ze daar geen toestemming voor hebben gegeven. Nog minder is het juist zulks te doen in gefingeerde scenes. Wat wèl kan in een schoolkabaret, bedoeld voor de goede, aanwezige verstaander, is minder geslaagd in een schoolkrant die ook gelezen wordt door buitenstaanders voor wie de omgangssfeer van leerlingen en docenten niet waarneembaar, laat staan invoelbaar is.

Als de Desperado-redactie merkt, dat bepaalde artikelen niet bedoelde negatieve reacties oproepen, zet ze in een volgend nummer een en ander recht.

Tante Mien krijgt de raad voorzichtig te zijn met gefingeerde roddels (die en die docent zou best dat en dat gezegd kunnen hebben): "echte roddel" verdient de voorkeur.

Bij elk Desperadonummer verschijnt een lijst van medewerkers aan dát nummer.

VERBOUWINGSPLANNEN

Zolang we al in ons nieuwe schoolgebouw huizen, zijn er aanmerkingen gemaakt over de leefbaarheid van het gebouw. De door de architect beoogde binnen-buitenrelatie van school- en kerkplein blijkt een windhoek te zijn, waardoor allerlei vuil naar het schoolplein waait. De garderobe werkt als flessehals, waar dagelijks honderden leerlingen zich langs elkaar heen moeten werken. De kapel wordt niet als zodanig benut, maar is ruimte voor "soos" en toneelkunst; deze ruimte is hier echter niet voor geschikt o.a. door onvoldoende luchtverversingscapaciteit, een vloer die berekend is op kerkgangers, maar niet op coca-cola. Even zovele keren als men mopperde, werden er suggesties gedaan om een en ander te verbeteren.

Ook in de vergaderingen van het stichtingsbestuur zijn deze onvolkomenheden herhaaldelijk besproken en begin 1977 werd besloten om een totaalplan te laten ontwerpen voor eventuele (gefaseerde) aanpassingen van het gebouw. Er werd een commissie gevormd die gesprekken zou voeren met een aantal jonge veelbelovende architecten om daarna een voordracht te doen aan het Bestuur. In maart werd besloten aan de architect Jan Tor opdracht te verstrekken in samenspraak met alle geledingen van de school te komen tot een totaalplan.

Wie is Jan Tor? Jan Tor werd in 1946 te Amsterdam geboren. Na de H.B.S. volgde hij aan de M.T.S. de opleiding bouwkunde. Vervolgens werkte hij bij verschillende architectenbureau's, terwijl hij de laatste jaren ook zelfstandig opdrachten aanvaardde. De laatste tijd was hij vooral bezig met het aanbrengen van aanpassingen voor bestaande gebouwen, welke door verandering in de functie van dat gebouw noodzakelijk waren geworden. Hij nam daarbij alle zaken voor zijn rekening van aanpassing van de pui tot advies van de deurknop toe. Het laatste door hem voltooide projekt was de aanpassing van een opvallend gebouw op de Grimborgwal-hoek Nes, tot een in het oog springende pui, waarin Appenzeller nu een lunchroom en een sieradenwinkel drijft.

Op 28 april was er een eerste bijeenkomst van geïnteresseerde beampten, docenten, leerlingen en Jan Tor om te inventariseren welke wensen ten aanzien van de leefbaarheid van het gebouw er zoal leefden bij verschillende geledingen. Vóór de grote vakantie werden de resultaten van deze samenspraak gepubliceerd en deze publikatie heeft lange tijd op het prikbord in de centrale hal gehangen. In "Bolwerk" werden verdere suggesties en reacties gevraagd. Tezamen met deze samenspraakgroep werden na de vakantie tekeningen bekeken en werden op- en aanmerkingen verwerkt.

Eind september keurde deze groep de tekeningen goed, die nu aan de gehele schoolgemeenschap ter discussie zullen worden aangeboden. Na dit voorbereidende werk is het inderdaad van belang, dat de gehele schoolgemeenschap (bestuur, docenten, beampten, leerlingen en ouders) zich over deze struktuurschets zullen uitspreken. Allen zullen namelijk, sommigen kort, anderen langer en weer anderen misschien tot hun pensioen, in dit gebouw moeten werken.

Om deze uitspraak mogelijk te maken zal er op zeer korte termijn een dag vastgesteld worden, waarin aan alle geledingen in de aula aan de hand van een dia-vertoning een en ander zal worden uitgelegd.

Na afloop zal er gelegenheid zijn om vragen te stellen. Tegelijkertijd zal het mogelijk zijn om in de kapel nog eens rustig alle tekeningen te bekijken. Nadat dan in elke klas en elke andere geleding deze struktuurschets besproken is, zal er na twee weken een vergadering worden belegd.

De klassen zullen op deze vergadering door één of twee leerlingen ver-
tegenwoordigd zijn, terwijl de andere geledingen in hun geheel zullen
worden uitgenodigd.

De bedoeling van deze bijeenkomst is dat men eventuele bezwaren tegen
de ter tafel liggende plannen kenbaar maakt, zodat deze eventueel
kunnen worden aangepast.

Deze vergadering gehoord hebbende, zal de adviescommissie bestaande
uit C. Dam (architect/bestuurslid), de rector en ondergetekende, aan
het stichtingsbestuur advies uitbrengen over het al dan niet ver-
strekken van een opdracht aan Jan Tor.

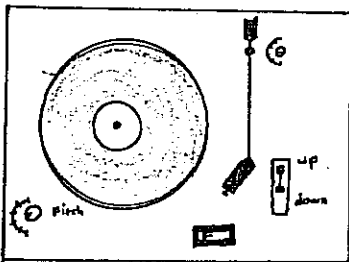
H. Baart.

CULTURELE AVOND .

Vrijdagavond 25 november des avonds om acht uur wordt in de aula
een zog. "culturele avond " georganiseerd, een avond met muziek,
toneel en ballet. Op het programma staan het optreden van het school-
koor (Gregoriaans, Bach, Mozart), twee één-acters (Karagiale),
een balletje, optreden van de folkgroep. De leiding berust bij de
heren Tel, De Vilder en Hoving.
Omdat het aantal plaatsen in de aula beperkt is zullen er toegangskaarten
uitgegeven worden. In de eerste plaats voor leerlingen van de hogere
klassen (4, 5 en 6) en voor belangstellende ouders, in de tweede plaats
- indien mogelijk -, voor leerlingen van de lagere klassen.
Binnenkort zal in de klassen worden gepolst wie op deze avond wil
komen.

*SPECIAL VOOR JULIE
KLASSEAVOND*

DISCOTHEEK PLUSX

*met lichtorgel, blacklight,
alle soorten muziek
enzovoort.*

*inlichtinger: J. Hoving
o.l.v. : Patrick v. Corde
(SE) Gert Bras*

Bon

Aan conrector Herben

Wij nemen deel aan het gesprek ouders - school
Op 22 november 8 uur in de aula.

Naam:

Adres:

Aantal:

OUDERVERENIGING VAN HET PIUS X LYCEUM

Gem. giro O 3142
Secretariaat: tel. 19 44 56

Amsterdam, 6 november 1977

OUDERS HEBBEN EEN STEM IN 't KAPITTEL

Op de laatste ledenvergadering van 31 oktober heeft er een open gesprek plaats gevonden tussen de ouders en de school. Het was echter wel duidelijk dat op deze eerste avond het gesprek slechts op gang kon komen als soort inventarisatie van de vele vragen en opmerkingen van de kant van de ouders. In tweede instantie is nu de schoolleiding aan de beurt.

Maar eerst over de ledenvergadering van 31 oktober. Na het formele deel, vanaf ca. 9 uur, hebben de ouders in vijf groepen een aantal vragen en opmerkingen op grote vellen papier geschreven, die verzameld op de aula-wand, tot een dwarsdoorsnede werden van allerlei inzichten. De ongedwongen sfeer waarin de gespreksgroepen aan het werk gingen, was tekenend, en ook later bij het zwart op wit brengen van algemenere conclusies was de zakelijke inbreng van vele aanwezigen een zeer plezierige ervaring.

Maar ja wat doen we van ca. 9 uur tot bij elfen; uiteraard te weinig en veel te kort om een redelijk antwoord van de schoolleiding te verwachten.

OP DINSDAG 22 NOVEMBER a.s. te 8 UUR IN DE AULA
GAAT DE SCHOOLLEIDING IN OP DE VRAGEN EN OPMERKINGEN !

Wie 31 oktober gemist heeft, kan op 22 november de schade nog ruimschoots inhalen. Ter vergadering wordt het verslag met alle op- en aanmerkingen uitgereikt, maar wie 31 oktober geweest is (en van wie wij een bon met naam hebben) krijgt het thuis gestuurd. Het verslag van 31/10 is ook vooraf verkrijgbaar bij het secr. van de ouderverg. tel 19 44 56 of bij de school.

OUDERS PRATEN MEE OP 22 NOVEMBER !

Om de koffie en de zaalopstelling te regelen, graag de ingevulde bon (zie elders in bolwerk) naar conector HERBEN.

p. 30

GRAAG TOT ZIENS !

De oudervereniging.

toch nog

problemen

Arne van Zweden

Nu echter eindigen de avonturen op de Klessenheuvel vrij abrupt. Cecilia's vader komt met z'n auto de hei op racen en maakt z'n dochter duidelijk dat het nu uit moet zijn met het gezin. Hij dwelt haar in de auto en brengt haar thuis. Frederik en de 'Goede Sint' besluiten, logischerwijs, om tezamen een cafe te gaan bezoeken.

De dag na al deze opwindende gebeurtenissen moeten Cecilia en Frederik -de namen komen me de mens uit, ik noem ze daarom maar Marijke en Jan- moeten Marijke en Jan, dus, weer naar school. Nou, dat vinden ze eigenlijk best fijn!! Het valt lang niet mee om jezelf te amuseren tijdens zo'n lange vakantie. Nu worden ze tenminste weer beziggehouden. Ja, ze zijn er best content mee.

Spoedig echter al, twee weken na het beginnen van de school om precies te zijn, ontstaan er problemen tussen beiden. En het gekke is dat ze niet weten hoe dat komt. Jan heeft Marijke altijd een gelke, opwindende meid gevonden - en dat vindt hij haar nog; Marijke heeft, op haar beurt, Jan altijd zo lief gevonden en z'n betrouwbaarheid: je kunt altijd van hem opaan!

Jan's vader leeft niet meer, z'n moeder maakt openbare gebouwen schoon. Beiden, zowel Jan als z'n moeder, zweren bij een regelmatig leven. Ze eten ze bijvoorbeeld elke woensdag gebakken aardappelen met een ei en elke zondag bonen met

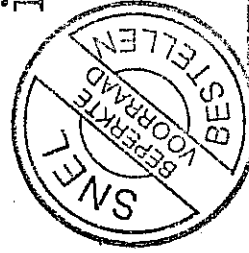
een stukje lever. Jan zorgt voor de boodschappen; z'n moeder voor het geld. Naar 'Top Pop' en de 'Hammond-Brothers' kijken beiden, voornamelijk om elkaar te plezieren. Meestal voelen ze zich wel tevreden met z'n tweetjes, niet altijd echter, wat ze doorgaans voor elkaar proberen te verbergen.

Marijke's vader is technisch adviseur van een aantal grote bedrijven. Haar moeder ruikt altijd erg lekker. Ze wonen gedrieën in een groot, wit huis in een ruime wijk een de rand van de stad. De oprijlaan naar het huis wordt gemankeerd door twee prachtige lantarens, die soms erg veel gerief geven. Vader is zelden thuis; moeder doet veel aan liefdadigheid. Marijke mag alles, zij het dat ze altijd voor half elf thuis moet zijn en d'r huiswerk af moet hebben.

wordt vervolgd

iets nieuws om te lezen,
iets leuk om te kopen

Mocht u dit blad niet willen verknippen,
stuur dan een lege envelop met uw naam en
adres

naam

straat

plaats

Handtekening:

Aantal:

speciale aanbieding

VAN ACHTTEK DE STRUIKEN

de in jaargang 2 en 3 gepubliceerde novelle van het schrijver-
verscollectief bestaande uit:

Louis Bianchi
Fred Garduek
Henk de Vilder
Nico Hermans
Marlies Swen
Angela van Straaten
Bruno Olthoff
Arne van Zweden

voor jarenlang plezier

zal nu ook in paperback verschijnen, rijkelijk geïllustreerd
door dhr. Nijman met een voorwoord van dhr. Siewe, met waarde-
volle achtergrond informatie en alle afleveringen ongesen-
sureerd

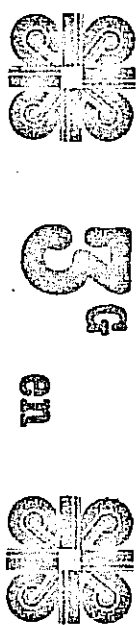
VOOR MAAR f1,50

tot 5 december, daarna f2,50

Zo bestelt u:

doe de bon (noz.) in een ongefrankeerde
envelop in de copy-bus. Sluit nog geen geld in, u
betaalt pas na ontvangst. Doe het snel want de eerste oplage
is beperkt.

DESPERADO'S — STLOT
— FEUILLETON in twee delen

arne van Zweden
de afloop.

Niets want. Het geluid bleek niet zo maar
een geluid; het leek op een gekerm, vecilla
raakte hierdoor nog meer in de war; de goede
sint daarentegen, die over stelen zenuwen
beschikte doordat hij altijd in het donker
over de gladder daken moest rijden, liep naar
de struik en graaide erachter.

voen haalde hij iets vanachter de struik van-
daan en vecilla riep uit: "Oh, Frederik!" want
het was krederik. Hij zag er verschrikkelijk
uit: hij had twee blauwe ogen en een bloedneus.
Hij kermde: "Jat ouwe wijf heeft me in elkaar
geslagen en m'n motor gepikt!"
Plotseling zag hij de goede sint staan.

"Yo, riep hij naar z'n vriendin, "ik kan ook
geen minuut weggaan, of jij staat weer te rlijr-
ten met de een of andere ouwe bok. Je kan mooi
barsten!"

"Nou is ie goed!" riep vecilla, "Phoe, iemand
die zich in elkaar laat slaan door een oud
wijf." "kom schat," zei ze tegen de goede
sint, en innig geardd liepen ze samen weg,
krederik beteuterd achterlatend.

DE SMAKELIJKE VOGEL

"Ik krijg de kogel"

zei de vogel
toen de jager
iets lager

het geweer richtte
en de daad verrichtte.

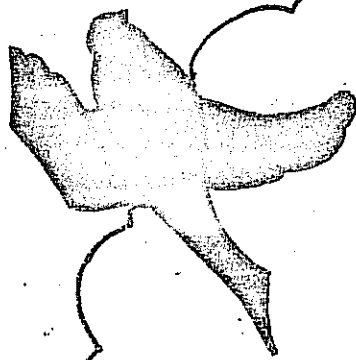
De vogel die daarbij het leven liet

had alleen de smak nog in 't verschiets;

Daarna zou de hond met flaporen
hem op komen sporen;

En 's avonds bij het diner
eet de jager als voor twee.

tom horn

gewoon een opstel:

Linda

De zon stond op haar hoogste punt en in het dorpje in La Montana, een bergstreek in het zuiden van Spanje, was geen mens, op straat te zien. De inwoners van het gehucht hadden nu wel wat anders te doen dan in de hete zon buiten aan het werk te zijn.

Op deze mooie zomerdag, waarop het gras stil leek te luisteren naar een enkel konijn dat het niet te warm vond om er eens uit te gaan en het water stil leek te kijken naar die ene vogel die overvloog, liep er een man over de velden die er blijkbaar niet aan dacht op dit heetste punt van de dag binnen te blijven.

Hij droeg een zak over zijn schouder en zijn jas droeg hij in de andere hand. Zijn gezicht stond niet erg vrolijk en hij zuchtte, als hij nog dacht aan gisteren.

Toen had hij bij zijn vriend José, die een manege had, een prachtige witte merrie gezien. Hij was er meteen weg van geweest. De ranke gestalte, het vurige karakter en de blik waarmee zij hem aankeek, waren voldoende geweest om haar te kopen. José kon haar toch niet gebruiken in de manege. Nu wist hij waarom, nu had hij gedacht: "O, had ik haar maar nooit gekocht."

Hij was bij de kreaal, waarin de merrie verbleef, aangekomen. Ze stond achterin, hem met verbaasde ogen aankijkend, niet van plan om ook maar één stap naar de persoon, die haar gisteren haar "vrijheid" had teruggegeven, te zetten. Luis keek lang en bewonderend naar haar haar en hij kwam tot de slotsom dat ze mooi was, mooi genoeg om haar te kopen. Luis had hij verteld van de wonderlijke merrie, maar hij verzweeg daarbij dat ze zo'n vurig karakter had, niets met mensen te maken wilde hebben en bij het minste of geringste begon te steigeren en wild rond te rennen.

Zijn zoon Joachim, die blind was, had hem honderduit gevraagd. Hoe mooi ze was, hoe oud ze was en wat ook al meer. In zijn dromen zag hij haar al voor zich. Ach, hij had

niet weten hoe ze wakkelijck was.

Aan al die dingen dacht hij toen hij het brood dat in de zak zat, in de trogga kieperde, nog even naar de merrie keek die alweer wild rondholde en tenslotte maakte dat hij uit de kraal kwam. Dan slenterde hij het pad af, het hoofd naar beneden hangend, vol sombere gedachten.

Toen hij thuis kwam deed hij net of er niets aan de hand was en beantwoordde hij de vragen van Mari-Bel die vroeg hoe het met de merrie ging. Hij was een beetje verwonderd over het feit dat Joachim niet nieuwsgierig aan z'n lippen kwam hangen. Maar ja, die zou wel wat anders te doen hebben want hij kon niet altijd aan het beest blijven denken. Daarom had hij haar in godsnaam gekocht ?

Maar hij vermaande zichzelf en liep naar de kamer, waar zijn vrouw al aan tafel zat. "Mari-Bel, kom je eten ?" "Joe, ik kom," was haar antwoord. Ze kwam haastig aangelopen en wilde gaan zitten, maar vader hield haar tegen met de woorden: "Waar is Joachim ?" Ze ging terug naar de deur en keek naar buiten. Daar was niets te zien en dus stapte ze het erf op. Ook daar was Joachim niet. Vlugs rende ze naar binnen en zei verschrikt: "Hij is er niet !" Moeder, meteen één en al ongemustheid, zette grote ogen van schrik op en sloeg haar handen voor haar mond. "Ga jij boven zoeken," commandeerde vader nors, "ik zoek beneden."

Mari-Bel vloog de trap op, moeder bleef stijf van schrik aan tafel zitten en Luis baande zich een weg naar de deur. Waar kon hij zijn ? Verdruiveld, hij had hem toch gezegd dat hij niet van het erf af mocht ! De schrik sloeg hem om het hart. Waar moest hij nu nog zoeken ? Wat zou die jongen buiten het erf zoeken ? O, wist hij maar waar hij zat !

Eerst de zorgen over de merrie en nu DE MERRIE natuurlijk het paard !!! Luis bedacht zich geen ogenblik en rende weg, zo hard hij kon. Zijn vrouw kwam juist naar buiten, zag hem weghollen en riep: "Luis.... Luis !" Maar Luis luisterde er niet naar. Joachim was nu het belangrijkste. Wie weet wat de merrie hem zou doen ! Al wist hij niet of zijn zoon werkelijk daar zou zijn, een bepaalde instinct zei hem dat er geen seconde verloren mocht gaan. Joachim..... Joachim..... Joachim..... bonkten zijn gedachten.

En toen was daar die boomstrogk. In zijn haast zag Luis O, hij kon niet meer..... pff..... maar hij moest..... hij moest..... Joachim..... Joachim..... En toen was daar die boomstrogk. In zijn haast zag Luis

raadsels ?

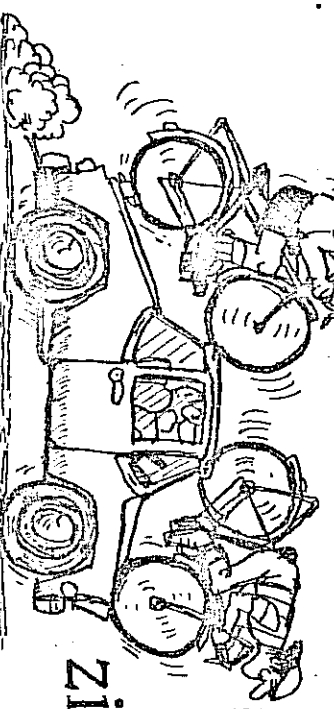
Vanaf nu zal ik in vijf series in totaal vijftientwintig raadsels en vragen opgeven, waarvan de antwoorden dan de volgende keer geplaatst worden. Hier zijn de eerste vijf:

- 1 Wie kan uitgaan en toch thuisblijven ???
 - 2 Welke tuin heeft de meeste waarde, ofschoon er planten noch bloemen groeien ???
 - 3 Wat kunnen alle kinderen en vaders niet ???
 - 4 Wanneer hebben mussen 4 pootjes ???
 - 5 Op welke kussens zou je je hoofd nooit willen leggen al ben je nog zo moe ???
- De antwoorden staan dus in de volgende Desperado. Veel succes !!

★ Norbert Pie (3E)

fietserailly

special

zie paginas

5 PAGINAS

17 t/m 21

toch maar iets stouts moest doen gaf hij Roodkapje maar 'n mooie rode appel.

Toen ie weg was at ze er een stukje van en omdat 't een vergiftigde appel was (teveel insecticide of zo) viel ze op de grond, mors dood (niet zo erg mors dood zoals later wel zal blijken). De biggetjes huilten bigglende traanen. Snif, snif.

Nog later op de avond kwam er een radeloze prins langs ('t was erg druk daar in dat bos) die liep te zeulen met een bovenmaatse glazen schoen en vroeg of ze een even grote damesvoet voor 'm hadden. Die hadden ze, en al was 't wel een doolie, hij paste toch maar mooi. En terwijl hij de schoen aan Roodkapje's voet monteerde schoot het stukje appel, ergens vanuit haar luchtpijp, uit haar mond en werd ze wat sufjes wakker. 'n Zoen d'r op - liefde op 't eerste gezicht - en ze leefden nog lang en gelukkig.

Gabriël Zwart

HOBBIES M. D.

INFORMATIE

De "onderbouw"-redactie roept iedere onderbouwer op een stukje te schrijven over haar/zijn hobbie(s) dan wel sport(en). Dit stukje mag als propaganda dienst doen. Denk niet dat je hobbie niet interessant genoeg is want er is er geen te noemen die niet leuk is.

Als er nu genoeg inzendingen komen kunnen we er een aparte rubriek van maken. Doe dus je verhaal in de kopijbus, maar schrijf er wel even boven "Hobbierubriek". Veel succes.

de "onderbouw"-redactie

P.S. Zorg dat er wat toelichtende plaatjes of tekeningen bij zitten, dat maakt 't allemaal nog leuker.

Linda
hem niet en.....bang!.....daar lag hij. Hij wilde vlug weer opstaan, maar het kon niet.....Joachim, Joachim !! Dit gaf hem weer moed, vlug krabbelde hij op. Op zijn linkerwang tekende zich een lelijke, bloedende striem af..... maar dat telde niet, nu telde alleen maar Joachim.

Nog een bocht dan kon hij de kraal zien. Vlug, vlug !! Hij stond stil boven op de heuvel en keek naar beneden. Daar stond de merrie.....en Joachim.....stond een meter van haar af !! Hij stond daar met uitgestrekte handen en die handen wilden niets liever dan de merrie voelenhij voelde dat de merrie vlakbij was, maar toch was zij voor hem onbereikbaar. O, kon hij maar zien !!

Luis wilde gillen, schreeuwen, roepen.....alles tege-lijk. Maar hij kon niet.....z'n keel zat vast.....nee, Joachim.....nee !!

De merrie stond daar maar naar de jongen te kijken, niet begrijpend wat die uitgestrekte handen betekenden.....dit was een ander mens.....instinctief voelde ze dat deze jongen haar geen kwaad wilde doen. Ze deed voorzichtig een stap in zijn richting. Joachim's handen voelden haar adem. Voorzichtig legde hij zijn handen op haar neus en hij voelde de betovering van dat moment. O, wat was ze lekker zacht ! Hij bleef haar strelen en ze vond het nog lekker ook !

Toen rende Luis naar beneden, zijn armen uitgestrekt, vol verlangen om zijn zoon in z'n armen te sluiten. Het paard rende meteen weg. Joachim hoorde zijn vader en glimlachte in zijn richting. "Wat is ze lief, hè pap ? Ik heb haar gezaaid !" "Ja, m'n jongen, lief is het juiste woord." En Luis had weer hoop en hij keek dankbaar naar de merrie die er nu niets meer van begreep.

"Ik noem haar Linda, dat betekent 'mooi en lief'. Dat vind je toch wel goed, pap ?" En hij sloeg vragend z'n blinde ogen op naar z'n vader. "Ja," zei Luis nadenkend, "Linda.....bedankt Linda." De merrie hief haar hoofd op, bekeek vader en zoon nog één keer, hienukte en liep weg naar een plek waar ze grazen kon. "Komop, jongen," zei Luis en samen begonnen ze de weg naar huis.

PRIX

Dhr. Baart zet de '+', hem in de vorige Desperado in het vooruitzicht gesteld voor het elimineren van de zo opruien de Groepering die zich de Guy's noemde, om een echte '+'-notering. Op een persconferentie wees dhr. Baart triomfantelijk op de fundamentele fout van deze organisatie al leen die docenten te beschimpen van wie zij les hadden. 'n Blozende hr. Baart noemde terloops en bagatelliserend in vloed van Desperado en de gedachte aan een '+ (vorig seizoen moest hij zich met 'n gedeelde 2e plaats tevreden stellen) op deze klopjacht en verwees meteen daarna naar de grote rol van dhr. Hoogma in het een en ander die op deze kwestie denklijk al z'n krult verschooten heeft, de diefstal van zijn qua Garantie termijn overjarige fiets is immers nog onopgehelderd, maar voor dit werk deelt hij in de eer van dhr. Baart, zodat weelden een halve '+ krijgen hetgeen afgerond de twee standen met een '+ verhoogd.

Een fikse '-' voor dhr. Rupsch vroeger bekend staande als de kleine man met de grote stem, die zich nu - zijn image verloochnend - op de cour van een megalfoon bedient.

Een '+ voor mej. Blessing, die kort geleden voor de twee honderdenvijftigste (!) maal sinds het begin van dit gedenkwaardig cursusjaar (het gedenkwaardige zal Tante Mien nog wel eens onthullen) de term "even kijken " bezigde. Mej. Blessing wordt met dit jubileum van harte gefeliciteerd en wij hopen dat ze de ogen nog lang open mag houden, zowel letterlijk als figuurlijk.

Een '-' voor dhr. de Vilder die een in een bepaald lesuur spontaan opgekomen grap zoveel succes vond oogsten dat hij de wiets in andere lesuren en voor een ander pu blik wederom uit de mouw schudde. En maar meelachen als of meneer hem net verzonnen had! Nee, de Prix redactie houdt van spontaneiteit en eerlijkheid en (en daar geeft dhr. de Vilder toch zelf ook hoog van op) vooral van creativiteit!

EEN SPROOKJE

roodkapje

en de zeven biggetjes

Er was eens heel lang geleden een meisje dat Roodkapje heette. De mensen noemden haar zo omdat ze altijd een rood kapje droeg, dat ze van haar boze stiefmoeder had gekregen. Op een kwade dag ging Roodkapje het bos in om bloemetjes te plukken, maar helaas - zoals dit wel vaker met kinderen in sprookjes gebeurt - verdwaalde ze in 't donkere bos. Dat was heel erg hoor ! Na een tijdje diep bedroefd rondgelopen te hebben zag ze in de verte een lichtje branden. Toen ze dichterbij kwam zag ze dat 't een huisje was. 't Was een heel merkwaardig huisje want 't dak was bedekt met pannenkoeken, de muren waren van marsepein en drop en de deur was van zoethout.

Ze proefde voorzichtig aan 't huisje, 't smaakte erg lekker ! (Maar wel goed je tanden poetsen hoor !!) Toen klopte ze aan. Een mollig biggetje deed open. "Goede morgen, mevrouw, komt U binnen," sprak het biggetje en Roodkapje stapte binnen. Daar zag ze nog zes biggetjes zitten. Het werd allemaal erg gezellig binnen en de biggetjes vertelden den dat ze het huisje leeg in 't bos gevonden hadden met een bordje "te huur". Ze hadden wel een heleboel troep moeten opruimen - d'r had zelfs een doolie heks in de oven gelegen - maar nu was 't toch erg knus geworden. Aan 't eind van de avond kwam er nog een wolf langs die een smakelijke oma zocht en hij had 't ook nog over een stel geit- en of zo. Maar die waren hier evenmin. En omdat de wolf

rektilikaties

Ongewild heeft DESPERADO no. 1 enige wrevel veroorzaakt bij de docenten en staf. Hierop heeft de redactie spontaan aangeboden deze zaken recht te zetten:

1 De redactie heeft onterecht geseind door plaatsing van het artikel "Irritatie" van Agaath Blom (ps.) een persiflage op dit soort klachten te geven, onterecht omdat velen de parodiërende werking gemist en het artikel serieus genomen blijken te hebben. De redactie biedt haar verontschuldigheden aan, in het bijzonder aan dhr. Herben vanwege beschuldigingen in dit artikel aan zijn adres geuit.

2 Wat betreft het artikel "Als 't Vee, Met Z'n Allen Naar Den Bosch" biedt de redactie haar verontschuldigheden aan I) vanwege de verkeerde indruk die het artikel over doel en aard van de demonstratie van jl. 16 september gaf II) vanwege het gebruik van voornamen (en zelfs foutieve voornamen)

III) vanwege het feit dat dit artikel met "een leraar" ondertekend was, doch door een leerling, wiens naam bij de DESPERADO-redactie bekend is, geschreven was.

3 Verontschuldigheden van de redactie gaan voorts uit naar dhr. de Greeve die volgens onbetrouwbaar gebleken bron gezegd zou hebben "Baart bleef nog een kwartiertje flappen". Dhr. de Greeve wees de redactie erop dat hij dit nooit heeft gezegd.

4 De redactie wil tenslotte duidelijk stellen dat de eindverantwoordelijkheid van DESPERADO bij de staf ligt, ondanks het feit dat het vorig nummer door een communicatiestoornis binnen de staf los van Bolwerk is verschenen zonder dat verantwoording hiervan werd afgelegd in de kolofon van DESPERADO.

De redactie hoopt hiermee naar ieders voldoening behandeld te hebben,

de redactie.

★ Tijd voor 'n beetje romantiek. ★

•• fietserally '77

"Mijn vader gaat niet naar Den Bosch", zegt zijn zoon "Hij heeft vrijdag de hele dag vrij". Nee, hij staat niet op de barricades. Elk jaar slechts één dag ontbreekt hij zich aan de sleur om dan weer de vergetelheid in te gaan. Elk jaar één dag slaat de Big Ben...

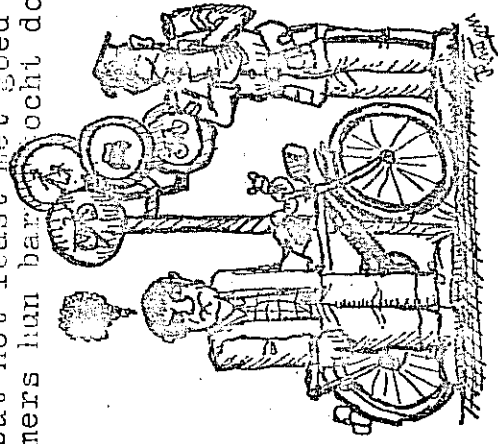
★ Het uur van Hoenderdos ★

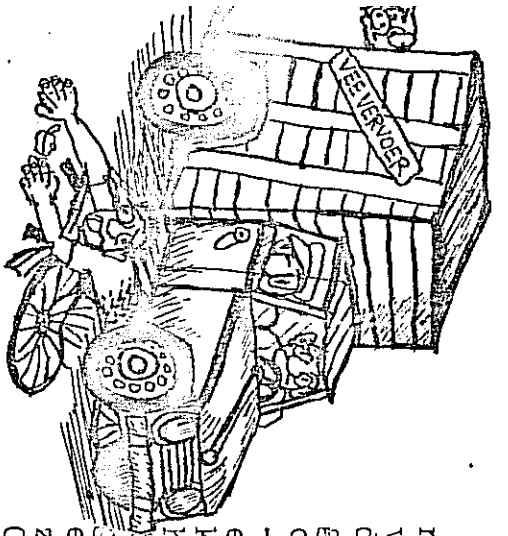
maar dan gebeurt er ook wat !!

Daar stonden we dan met een man of honderd te kleumen op de cour, fietsers wat dikker gekleed dan zij die gemeend hadden geriefelijk naar hun controlepost gereden te worden. Honderd man die van de erwtensoep slechts de drap hadden weten te bemachtigen, en de hot-dogs gewoon broodje-worst te vonden maar toch al gewoon waren jaarlijks de route te fietsen die Hoenderdos met diezelfde tussenpozen uit de kast haalt en van actuele vragen laat voorzien.

Met kriet al te best weer, met veel frisdrank en augurken, deels bekostigd uit de hot-dog-winst deels uit het geld voorheen goed voor krentesneedjes waarnaar dit jaar zo'n grote vraag bleek, en last but not least met goed humeur begonnen de deelnemers hun barvocht door wat zo'n 10 jaar geleden

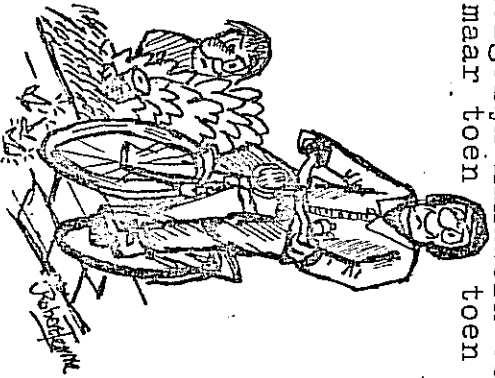
nog niet die open winderige polderstreek aan gene zijde van de oude schipholweg moet zijn geweest. De ploeg die één van de weinige afslagen miste en doorreed naar schiphol had danig de smoor in, het overig deel van het rennersveld vond FIETSERALLY 76 ook vriendelijker beginnen, alleen dhr Hurup, die zich

na een spoedtelefoon-tje van manager Hoenderdos inderdaad kon herinneren ingeschreven te hebben voor controlepost bemanning en -vervoer, was enthousiast en liet nabij dit luchtverkeerwalhalla geen gelegenheid passeren zijn dochter-tje te wijzen op overvliegende vliegtuigen ("kijk eens" en dan wees hij met z'n handje "een vliegtuig!") Ook de opdrachten kwamen

niet helemaal uit de verf en bij een van de eersten al had een medewerker post gevat die de passanten omstandig uitlegde dat er geen vormpjes gedrukt zouden worden (daar ging het namelijk om bij deze opdracht) dat het geen zand maar brokkelige klei was, dat hij dat niet gezien had met nitzetten-hij had zo'n dorst toen moet je weten-erlang's gebromd was en dat het hem vreselijk speet en zo. De opdracht'maai een haantje gras bij boer Verkerk' beloofde over enkele decennia opnieuw, acc-tueel te worden daar dit gazon de limiet van bepaalde esthetische normen had bereikt en dit stellig zal herhalen daar onze agrariër het heus aan zijn lot zal overlaten in de overtuiging dat er zo-lang er gras groeit fietsenrally's langs zijn deur zullen blijven voeren. Dit en dergelijk handwerk vergde al veel van de deelnemers maar toen kwam het bootje: Afgemat, moegestreden, op je tandvlees naar de wallekant waar je in een rubberboot werd gelaten door wat monotere controleurs die de tijd doodden en het vuile werk verdeelden met pokeren. Voor deze heren moest men aan de overkant wat appelbloesem plukken en zij op hun beurt deelden mee hoe ver het nog was naar dhr. de Vroomen en

ONTAARD ★

Naar aanleiding van een niets vermoedende voorbijstormende brugklas ser meende dhr. Clemens tegen dhr. Hupsch te moeten opmerken: "Ik krijg altijd zo de neiging mijn poot uit te steken". En dan te bedenken dat Clemens in het latijn zacht moedig betekent.

peuterspeelzaal

★★★

Dhr. Herben ontwaart de neder-landse gang inzwenkend het vol-gend tafereel: de achterdeur van lokaal 107 zwaait bruusk open om doorgang te verlenen aan een halsoverkop naar buiten tuimelende hr. van Zweden die nog net snel genoeg kan oprabbelen om te ontkomen aan een geblindoekte 5-WO-ster die ondanks deze gezichtsbellemmering wonderwel haar weg vindt. Dhr. van Zweden heeft met zijn slecht gecontroleerde Coen Mouljin-gang met een handop steken naar zijn superieur, al 'n veilig heenkomen gevonden in zijn voordeur als conrector Herben de situatie taxeert, zijn weg iets sneller vervolgt, zijn arm om de schouder slaat van de tas tendende leerlinge en fluistert: "Hey baby". Commentaar van tante Mien die de bezorgdheid wegwuift of deze oudgediende aan moreel verval onderhevig is of een 2e jeugd begonnen is: "Take a walk on the wild side"

Handwritten signature: J. H. A. B. B. B.

wat is heet
het is heet

wanneer je stilstaat
en toech zweet

wat is mist
mist

is de damp

van als een engel
heeft gepist

wat is zon
zon

is de injectie

waarmee het allemaal begon
waarmee het allemaal begon

wat is een zegen
na lange droogte

beschouwt als een zegen

universal
copyright
by:

LR
strikes
again

betrouwbaar.

Het lot van ★ onze ★ bejarden

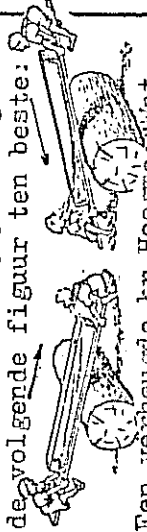
Dhr. de Vilder aan het begin van zijn les: "Ik ga deze les de bejarden afmaken!"
Tante Mien, zelf ook al niet meer één van de vlugsten, vraagt zich bezorgd af wat haar te wachten staat.

Humor, spanning en sensatie!

Boeiend beeld

Zelfs dhr. Hoogma aan wie het toch wel toevertrouwd is alva's in spe wegwijst te maken in het fysisch wereldje stond laatst met de handen in het haar tegenover hardnekkig onbegrip van het begrip 'wisselstroom'. Zijn gevestigde reputatie leek te wankelen maar zich het belang van het moment realiserend nam hr. Hoogma een krijtje en gaf de volgende figuur ten beste:

Een verheugde hr. Hoogma: "Wat een huis-tuin-en-keuken-voorbeeld al niet vermag!"

EXCLUSIEF

amusement

zonwering

Dhr. Oosterwerf met bruuske stem tot een leerling die in zijn achteleoosheid per ongeluk een blik uit het raam wierp: "Hé zeg! Als je uit het raam blijft kijken zal ik de luxaflex naar beneden moeten doen, hoor!! Het hoeft hier toch zeker geen gevangenis te lijken, wel?!"

Erotiek

Dhr. Bühre, dhr. Tel in zijn les storend: "oh sorry, ik wist niet dat je op het hoogtepunt was". Dhr. Tel: "Nee hoor, ik was allang aan het nespel bezig"

© 1967

Bert Stobbelaar de klas vragend naar de uitkomst van een deling: "Hoeveel keer gaat 't?"
Guitige opmerking vanuit de klas: "Dat hangt van je conditie af..."

diens lunchéquipe. Ze haalden je niet het vel over de neus als een en ander niet helemaal correct werd uit gevoerd niet louter om snel het pokeren te kunnen he vatten maar toch ook wel om de knulligheid van straf punten die menigeeen zich toch bij zo'n fietsenrally voorstelt radicaal te doorbreken. Bovendien waren hun eigen mededelingen ook verre van exact...

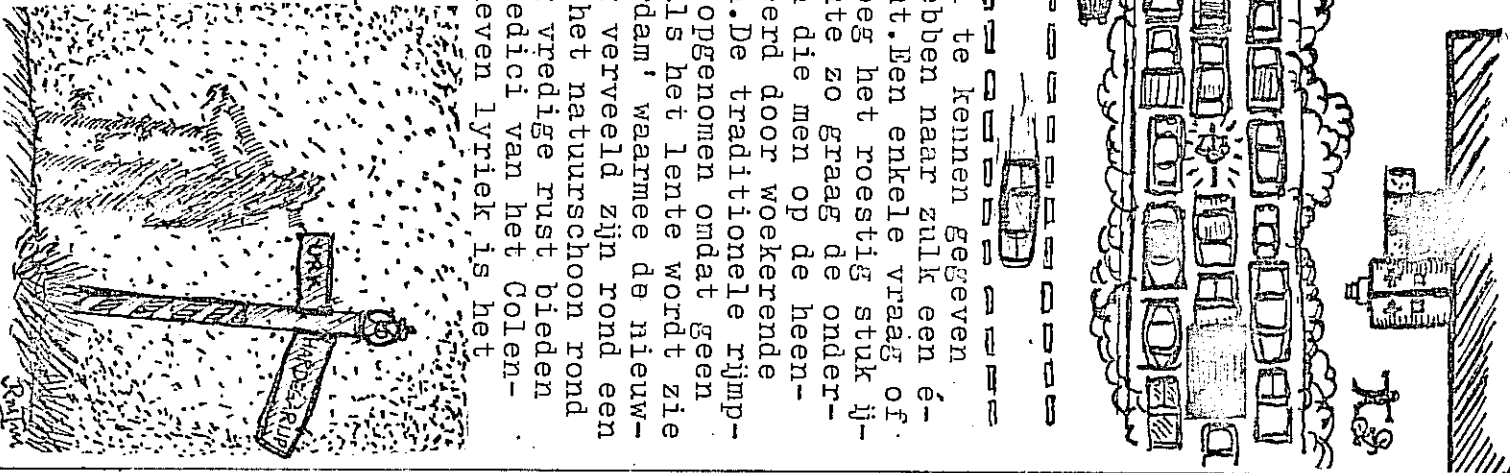
Maar daar was dan eindelijk die de Vroomen die de fiers foerageerde, die een woord van troost had voor hen die het aan de stok gehad hadden met de seniele bejaarde in de woonwagen door Hoenderdos en de zijnen met veel rethoriek overtuigd dat zijn woning op die van Pipo - van de t.v. meneer - leek en hijzelf derhalve maar eens ballonnetjes moest gaan uitdelen,

een woord van troost ook voor dhr. Olthoff, in het boorje nog opgewekt verhalend over zijn wintersportervaringen, zijn beide honden, zijn residentie te Heemstede, het slecht gestileerde deelnameformulier, allengs routebeschrijving en over wat al niet meer, daarna hopeloos stilgevallen en ingestord. De handdruk die onze Anton middels een verluchting in die gewraakte routebeschrijving al te beurt was gevallen kreeg een diep mei selijke inhoud. En de karavaan trok verder langs het Cruquius-gemaal langs de ringvaart en het grote bord Pius-X-lyceum hing natuurlijk op de 24e boot (moet je net hoenderdos voor heten) toch won FIETSENALLY 77 aan sfeer en allure. Hieraan droegen weer en landschap bij hieraan droeg vooral ook bij Bert Stobbelaar die in pius-X-tenu zijn geïmproviseerde goal schoon trachtte te houden tot frustratie van de afgematte schutters, aan wie de eer vijf schoten op hun docent of collega's

te richten. Een dolenthuisas- te Hoenderdos telde de puntjes en knipte de kiekjes hier- toe voorzien van een texas en een kodak en de uitspraak van zijn gescandeerd 'bik vun bik vun' verraadde dat we hier met junior te doen hadden. In het docentencorps werden slechts 100% schutters gevonden in het klassieke tandem deGreve/Wes- sendorf dat nu nog afzonderlijk werd volgend jaar van plan is, naar verluidde, een klassie ke kernploeg te formeren rond Marijke Overpeit die desgevraagd te kennen gegeven schijnt te hebben wel oren te hebben naar zulk een é- guipe. Nu kwam het einde in zicht. Een enkele vraag of opdracht nog en verrassend genoeg het roestig stuk ij- zer waarin de uitzetters de meute zo graag de onder- zeeër Neros hadden doen zien en die men op de heen- weg aan de overkant was gepasseerd door woekerende aanplant aan het oog ontrokken. De traditionele rijmp- jes zijn niet in deze impressie opgenomen omdat geen verder kwam dan het peil van 'als het lente wordt zie ik alleen maar auto's in Amsterdam' waarmee de nieuw- bakken brugklassers onlangs nog verveeld zijn rond een knapperend houtvuur. Toegegeven het natuurschoon rond het Christoffel Plantijn pad mag vredige rust bieden aan het handje vol ingeslapen medici van het Colen- branderhof, inspirerend tot verheven lyriek is het niet. Om 3 uur draaide de eer- ste ploeg de Jacob Geelstraat in om zich te gaan verlustigen aan de talloze zure bommen die Nel Hoenderdos zo ijverig aan eenieder aanbeveelde om de van verschildende kanten van kri- tische noten voorzienne inkoop- criteria van haar levensgezel kracht bij te zetten als zou dit zoet-zure goedje schoon opge- gaan zijn. De overgebleven worst werd eerst aan contrabass die

• Bühren waren misgelopen aan

tante Mien's
 Fodde
 Fabriek

Zinneprikkelend, Energieverslindend
 Lachwekkend en toch Mooi

Pard

•••••
 Toen dan de gehele promotie voor 5 VMO achter de rug was zou dhr. Siwe een mededeling doen omtrent het schoolorgaan "Het is erg dun dit keer enne de laatste aflevering van ..."
 Op de puntjes zou Desperado moeten staan maar wat onze ge- liefde rector uitstiet leek daar weinig op. Redakteur van Maastere jacht zelfs "dollare doe te verstaan maar tante Mien neemt aan dat hier de wens de vader van de Gedachte is.

★ Istij ★

Dhr. Bertens tot een leerling die een kwartier te vroeg de Gymles was uitgeslopen: "Zeg, waar ga jij naartoe?" "Waarop de leerling repliceerde: "Naar huis.."
 Bertens: "Zo waar, op eigen ge- legenheid?"
 leerling: "Tja, of iemand moet me achterop nemen..."

in de war ?

Dhr. Hoving op de drie weken Geleden Gehouden Grote Soos Vergadering: "Wat ik in m'n hoofd heb weet ik niet!!!"

desperado 2

REDACTIE

Hans van Haastere
Tom Horn

REDACTIE pag. 5/6/7

Gabriël Zwart

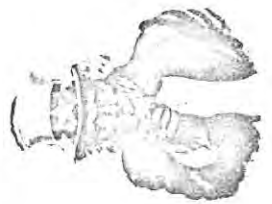
MEDEWERKERS

Fred Carduck
Michel Janssen
Hans Lasschuit
Norbert Pie
Lourens Raat
Theo van Rossum
Flip Spiekerman
Rob Temme
Lieke van der Voort
Arne van Zweden

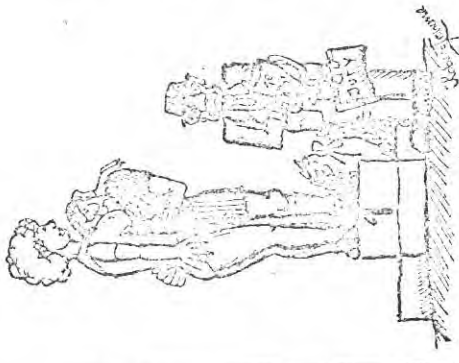
jaargang 3

ontwerp voorpagina:
Rob Temme

het meest complete blad

P-X
Klassieker

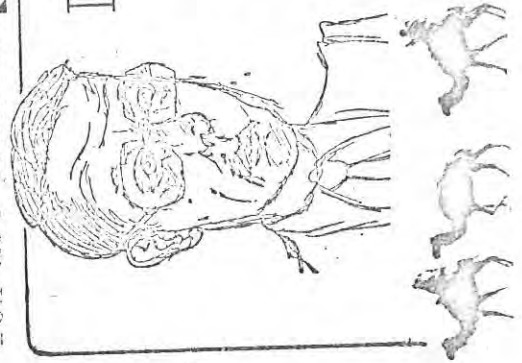

geboden vervolgens aan het fietsend grauw maar er was nog genoeg over voor de laatste controleur die zo laat was omdat hij met pokeren had verloren en nu peddels, natte kleren, droge trainingspakken, rubberboot en tijdwaarnemingsinstrumenten moest uitladen. Deze paste er trouwens ook voor deze ietwat pittige worst tot zica te nemen. Gelukkig vond gezin Hoog-

ma de worst allerzins redelijk zodat men er niet mee bleef zitten. Enfin iedereen ging mee maar - vold. an naar moeders pappot en ook het organiserend team haalde haar schade in bij een naburige snackbar. Daarna begon het werk pas. De rekenkamer waarin we volgend jaar de heren Verweij en Soons hopen te begroeten cijferde tot laat in de avond en tot diep in de nacht zijn er onder de bezielen- de leiding van good old Tom Horn, die tot vervelens toe Iain't gonna work for Teddie's pa no more bleef zingen, foto's afgedrukt. En de volgende morgen, de dauw oplichtend in het prille zonlicht, ging een arm jongetje naar school om foto's op te hangen en de resultaten van de rekenkamer: klassementen, winners and losers... Hij had verloren met pokeren.

Dhr Bianchi meende:

ja het is wel mooi weer ja, beetje veel wind ... Frits deed het bootje ... ja natuurlijk volgend jaar weer, alleen wat mooier landschap niet ... oh Dordogne, Garonne mooi hoor. ja per fiets allemaal; zeg waarom brom jij eigenlijk ??

tot de volgende FIETSENALIJ

NIERGENS OP+++++

Toen zij mij aankweek
keek ik koud terug
of het echt koud was
bemerkte ik vlnG
reeds twee weken later
hadden wij stille omgang
maar rang is pas echt rang
als er rang op staat.

Hans van Haastere

DESLERADO